അധ്യായം 4

മനുഷ്യവികാസം (Human Development)

- വളർച്ചയുടെ അർഥവും പ്രക്രിയയും വിശദമാക്കുക.
- മനുഷ്യവളർച്ചയിൽ പാരമ്പര്യം, ചുറ്റുപാട്, സാഹചര്യം എന്നിവയ്ക്കുള്ള സ്വാധീനം വിശദീകരിക്കുക.
- വളർച്ചയുടെ ഘട്ടങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക. ശൈശവം, ബാല്യം, കൗമാരം. യൗവ്വനം, വാർധക്യം എന്നിവയുടെ സവിശേഷതകൾ വിശദമാക്കുകയും നിങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക.

W7U5J3

I wish I could travel by the road that crosses the baby's mind, and out beyond all bounds; where messengers run errands for no cause between the kingdoms of kings of no history; where reason makes kites of her laws and flies them, and Truth sets Fact free from its fetters.

– Rabindranath Tagore

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം

വികാസത്തിന്റെ അർത്ഥം

ജീവിതകാലയളവിലെ വളർച്ച, വികാസം പക്വത, പരിണാമം എന്നിവയുടെ അർഥങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള വീക്ഷണങ്ങൾ (ബോക്സ് 4.1)

വികാസത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ

വികാസത്തിന്റെ സാഹചര്യം

വികാസ ഘട്ടങ്ങൾ – അവലോകനം

ഗർഭാവസ്ഥ

ശൈശവം

ബാല്യം

ലിംഗബോധവും ലൈംഗികതയും (ബോക്സ് 4.1)

കൗമാരം, യൗവ്വനം, വാർധക്യം : വെല്ലുവിളികൾ

പ്രധാന പദങ്ങൾ

സംഗ്രഹം

അവലോകനച്ചോദ്യങ്ങൾ

പ്രോജക്ട് ആശയങ്ങൾ

ആമുഖം

നമുക്കു ചുറ്റും നോക്കുമ്പോൾ ജീവിതത്തിൽ ജനനം മുതൽ അനവധി മാറ്റങ്ങളിലൂടെയാണ് ഓരോ വ്യക്തിയും കടന്നുപോകുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. വാർധക്യദശയിൽ പോലും തുടരുന്നതാണ് മാറ്റം എന്ന പ്രക്രിയ. ഒരു പ്രത്യേക കാലയളവിൽ മനുഷ്യൻ വികാസം പ്രാപിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. ആശയവിനിമയം നടത്താനും ചലിക്കാനും അക്കങ്ങൾ എണ്ണാനും വായിക്കാനും എഴുതാനും തുടങ്ങി വ്യത്യസ്തങ്ങളായ മാറ്റങ്ങൾ മനുഷ്യൻ കൈവരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. ശരിയും തെറ്റും വേർതിരിച്ചറിയാനും സൗഹൃദങ്ങളുണ്ടാക്കാനും തുടങ്ങുന്നു. പ്രായപൂർത്തിയാവുകയും പ്രത്യുൽപ്പാദനശേഷി കൈവരിക്കുകയും വിവാഹം ചെയ്യുകയും സന്താനോൽപ്പാദനം നടത്തുകയും വാർധക്യദശയിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോരുത്തരും ഓരോ രീതിയിൽ വ്യത്യസ്തതത പുലർത്തുമ്പോഴും ചില പ്രത്യേക കാര്യങ്ങളിൽ സാമ്യങ്ങളും പങ്കുവെക്കുന്നു. നമ്മളിൽ പലരും ആദ്യവർഷം നടക്കാൻ പഠിച്ചവരും രണ്ടാമത്തെ വർഷം സംസാരിക്കാൻ പഠിച്ചവരുമായിരിക്കും. ഈ പാഠഭാഗം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് മനുഷ്യരിൽ ഓരോ ജീവിതഘട്ടത്തിലും ഉണ്ടാവുന്ന വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വളർച്ച-വികാസപരിണാമങ്ങളെ കുറിച്ചാണ്. ഗർഭാവസ്ഥ, ശൈശവം, ബാല്യം, കൗമാരം, യൗവ്വനം, വാർധക്യം തുടങ്ങിയ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഘട്ടങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന ജൈവിക മാനസിക വികാസ പ്രക്രിയകളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ പാഠഭാഗത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. നമുക്ക് സ്വയം അറിയാനും നമ്മെത്തന്നെ കണ്ടെത്താനുമുള്ള ഒരു യാത്രകൂടിയാണ് ഈ പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതിലുപരി മനുഷ്യവികാസത്തെയും മാറ്റങ്ങളെയും കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നതിലൂടെ മറ്റുള്ളവരെ കൂടുതൽ അറിയാനും മനസ്സിലാക്കാനുമുള്ള അവസരവും ഈ പഠനം നൽകുന്നു.

വികാസത്തിന്റെ അർഥം (Meaning of Development)

വികാസം എന്നത് നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഗൃഹാന്തരീക്ഷത്തിൽ സഹോദരർ, മാതാപിതാക്കൾ, പ്രായമായവർ എന്നിവരുടെയും സ്കൂളിലെ സമപ്രായക്കാരുടെയുമൊക്കെ ശാരീരികമാറ്റങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഗർഭധാരണം മുതൽ മരണം വരെ നമുക്കുണ്ടാവുന്ന മാറ്റങ്ങൾ ശാരീരികം മാത്രമല്ല, മാനസികവുംകൂടിയാണ്. ചിന്താഗതിയിലെ മാറ്റം, ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലെ മാറ്റം, സാമൂഹികബന്ധങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിലെ മാറ്റങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം മേൽപ്പറഞ്ഞ മാനസിക വികാസങ്ങൾക്ക് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇത്തരത്തിൽ മാറ്റമെന്നത് ഒരു മേഖലയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്ന പ്രക്രിയയല്ല, ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തെ സമഗ്രമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. മനുഷ്യവികാസം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന, ക്രമമായ, മുൻകൂട്ടി അറിയാൻ സാധിക്കുന്ന, ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള നീണ്ട ഒരു പ്രക്രിയയാണ്. വികാസം എന്ന ഈ പ്രക്രിയ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളുള്ളതും മാറ്റങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമാണ്. ഉദാ: വാർധക്യദശയിൽ ഒരു വ്യക്തിക്കുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ.

വികാസം എന്ന പ്രക്രിയ ജീവശാസ്ത്രപരമായും ബൗദ്ധികവും സാമൂഹിക-വൈകാരികവുമായ സമ്മിശ്ര വികാസങ്ങളാണ്. മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന പാരമ്പര്യ ജീനുകളാൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉയരം, ശരീരഭാരം എന്നിവയും ബുദ്ധിശക്തി, ഹൃദയം, ശ്വാസകോശ വികാസം തുടങ്ങിയവയുമെല്ലാം ജീവശാസ്ത്രപരമായ വളർച്ചയിൽപ്പെടുന്നു. ബൗദ്ധികവളർച്ച മാനസികവും ചിന്താപരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നതിലും അനുഭവിക്കുന്നതിലുമുള്ള പ്രക്രിയകൾ, ചിന്തകൾ, കാഴ്ചപ്പാടുകൾ, ശ്രദ്ധ, പ്രശ്നപരിഹാരം എന്നിവയൊക്കെ ബൗദ്ധിക വളർച്ചയ്ക്കുദാഹരണങ്ങളാണ്. സാമൂഹിക-വൈകാരിക വളർച്ചയെ വ്യക്തിയുടെ സാമൂഹിക ഇടപെടലുകളിലെ മാറ്റങ്ങൾ സ്വാധീനിച്ചിരിക്കുന്നു. വൈകാരികമാറ്റങ്ങൾ, ഒരു കുഞ്ഞ് സ്വന്തം അമ്മയെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നത്, പെൺകുട്ടി സൗഹൃദങ്ങളെ

വാത്സല്യപൂർവം നോക്കുന്നത്, സൗഹൃദം നഷ്ടപ്പെട്ട കൗമാരക്കാരൻ/കൗമാരക്കാരിയുടെ ദുഃഖം, ഇത്തരത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ സാമൂഹിക-വൈകാരിക വളർച്ച സാമൂഹികസാഹചര്യങ്ങളും ഇടപെടലുകളുമായി ആഴത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതു കൂടാതെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഇത്തരം മാനസിക-ശാരീരിക പ്രവർത്തനങ്ങളെ കുറിച്ച് മറ്റു പാഠഭാഗങ്ങളിലും ചർച്ചചെയ്യുന്നതാണ്. ജീവശാസ്ത്രപരവും മാനസികവും സാമൂഹികവും വൈകാരികവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം പരസ്പരം ഇഴചേർന്നിരിക്കുന്നവയാണ് എന്ന് പ്രത്യേകം ഓർമിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതകാലയളവിലെ വളർച്ചയുടെ ആകത്തുകയെ സ്വാധീനിക്കുന്നു.

വികാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജീവിതകാലവീക്ഷണം (Life-Span prespective on development)

വികാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമെന്നത് ജീവിതകാലയളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. താഴെ പറയുന്ന ആശയങ്ങൾ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

1. വികാസം ജീവിതാന്ത്യം വരെയുള്ളതാണ്, ഗർഭധാരണം മുതൽ മരണം വരെ എല്ലാ പ്രായക്കാരിലും സംഭവിക്കുന്ന പ്രതിഭാസമാണത്. ചില മേഖലകളിൽ ഗുണപരമായ വികാസമുണ്ടാവുമ്പോൾ മറ്റു മേഖലകളിൽ പ്രതികൂലമായ മാറ്റവും ഉളവാക്കിയേക്കാവുന്ന പ്രക്രിയ കൂടിയാണിത്. ഇത്തരത്തിൽ രണ്ടു തലത്തിലുള്ള മാറ്റവും മനുഷ്യവികാസത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഈ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങളും ജീവിതശ്രേണിയിൽ അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. ഒരു മേഖലയിലെ മാറ്റങ്ങൾ മറ്റുമേഖലകളുമായി ചേർന്നുപോകുന്നു.

2. മനുഷ്യന്റെ ജീവിതകാലയളവിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ശാരീരികവും മാനസികവും സാമൂഹികവുമായ വികാസങ്ങൾ എല്ലാം പരസ്പരം ഇഴചേർന്നു നിൽക്കുന്നു.

3. വികാസം ബഹുദിശകളിൽ നടക്കുന്നു. ചില തലങ്ങളിൽ വികാസം കൂടുകയും ചില തലങ്ങളിൽ താരതമ്യേന കുറഞ്ഞും അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. ഉദാ: മുതിർന്നയാളുടെ അനുഭവങ്ങൾ അയാളെ ബുദ്ധിമാനാക്കുന്നു, ജീവിതത്തെ മുന്നോട്ടു നയിക്കുന്നു. എങ്കിലും പ്രായമേറുന്നതിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തികളുടെ വേഗം കുറയുന്നു.

4.1 വളർച്ച, വികാസം, പക്വത, പരിണാമം (Growth, Development, Maturation and Evolution)

ശരീരഭാഗങ്ങളുടെ വലുപ്പം കൂടുന്നതിനും ജീവിയുടെ വലുപ്പം മൊത്തമായി കൂടുന്നതിനും വളർച്ച എന്നു പറയുന്നു. അളക്കാനാവുന്ന പ്രതിഭാസം കൂടിയാണ് വളർച്ച.

ഉദാ: ശരീരത്തിന്റെ ഉയരത്തിലെ വർധനവ്, ശരീരഭാരം എന്നിവ. ഒരു വ്യക്തി അയാളുടെ ജൈവികചക്രത്തിൽ ഉടനീളം മാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയമാവുന്ന പ്രക്രിയയുമാണ് വളർച്ച. ഉദാ: അസുഖം മൂലമോ മറ്റോ ഉണ്ടാവുന്ന മാറ്റങ്ങൾ. ഇത്തരം മാറ്റങ്ങൾ വളർച്ചയുടെ ഭാഗമായി പരിഗണിക്കുന്നില്ല. വളർച്ചയുടെ ഭാഗമായുണ്ടാവുന്ന മാറ്റങ്ങളെല്ലാം ഒരുപോലെ സ്വഭാവമുള്ളവയല്ല. അതിനാൽ, വലുപ്പത്തിലുള്ള മാറ്റവും, (ശാരീരികവളർച്ച), അനുപാതത്തിലുള്ള മാറ്റം (ബാല്യത്തിൽ നിന്നു കൗമാരത്തിലേക്ക്) ശരീരസവിശേഷതകളിലെ മാറ്റം (പാൽപ്പല്ല് കൊഴിയുന്നത്) തുടങ്ങിയ വിവിധ തരം വളർച്ചകൾ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും പ്രകൃതമനുനുസരിച്ചു മാറിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യവികാസത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒന്നാണ് വളർച്ച. ഉദാ: മിക്ക കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും ഏഴുമാസം പ്രായമാവുമ്പോൾ പരസഹായം കൂടാതെ ഇരിക്കാനും എട്ടുമാസ മാവുമ്പോൾ പരസഹായത്തോടെ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കാനും ഒരു വയസ്സാകുന്നതോടു കൂടി നടക്കാനും സാധിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ ശാരീരികസവിശേഷതകളും ഘടനയും രൂപപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ വളർച്ച കാര്യക്ഷമമായി പൂർണത പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ അവയ്ക്ക് അനുകൂലമായ ചുറ്റുപാടും പ്രവർത്തനങ്ങളും ആവശ്യമാണ്. പക്ഷേ, ഇത്തരം ശ്രമങ്ങൾ കുഞ്ഞ് കൃത്യമായ പക്വത ആർജിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഫലവത്താവണമെന്നില്ല. പരിണാമമെന്നത് വളരെ പതുക്കെയുള്ള ഒരു പ്രക്രിയയാണ്. കുരങ്ങുകളിൽ നിന്ന് ആധുനികമനുഷ്യനിലേക്കുള്ള വികാസം പൂർത്തിയായിട്ടു പതിനാലു മില്യൺ വർഷമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. ഹോമോസാപിയൻസ് മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിട്ട് ഏകദേശം അമ്പതു ബില്യൺ വർഷമായെന്നാണ് കണക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

4. വികാസം മാറ്റത്തിനു വിധേയമാണ്. മാനസിക വികാസവും മാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയമാണ്. ഈ പരിണാമം വ്യക്തിഗതമായിരിക്കും. ഒരാളുടെ കഴിവുകളും നൈപുണികളും അയാളുടെ ജീവിതത്തിലുടനീളം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

5. ചരിത്രസാഹചര്യങ്ങൾ വികാസത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. ഉദാ: ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമര കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഇരുപതു വയസ്സുകാരന്റെ അനുഭവങ്ങളിൽനിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ് ഇന്നത്തെ ഒരു ഇരുപതുവയസ്സുകാരന്റെ ജീവിതം. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർഥികളുടെ കരിയർ സങ്കൽപ്പങ്ങളിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു അമ്പതുവർഷം മുമ്പത്തെ വിദ്യാർഥികളുടേത്.

6. മനുഷ്യവികാസം മറ്റ് ഒട്ടനവധി പഠനമേഖലകളിലും പ്രസക്തമായ ഒരു വിഷയമാണ്. ഉദാ: മനശ്ശാസ്ത്രം, നരവംശശാസ്ത്രം, സാമൂഹ്യശാസ്ത്രം, നാഡീശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ മേഖലകൾ മനുഷ്യവികാസത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുകയും കൂടുതൽ ഉത്തരങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

7. വ്യക്തികൾ അവരുടെ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പ്രതികരിക്കുന്നു. ഇതിൽ അവരുടെ പാരമ്പര്യവും സാമൂഹികവും ചരിത്രപരവും സാംസ്കാരികവുമായ സാഹചര്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഉദാ: എല്ലാവരുടെയും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ ഒരുപോലെയല്ല. മാതാപിതാക്കളുടെ മരണം, അപകടങ്ങൾ, ഭൂകമ്പം പോലെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ വ്യക്തികളുടെ ജീവിതത്തെ അനുകൂലമായും സ്വാധീനിക്കുന്നു.

വികാസത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ (Factors influencing development)

നിങ്ങളുടെ ക്ലാസിലെ എല്ലാവരെയും ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കൂ, ചിലർ വെളുത്ത നിറമുള്ളവർ, ചിലർ ഇരുണ്ട നിറമുള്ളവർ, എല്ലാവരുടെയും മുടിയുടെയും കണ്ണിന്റെയും നിറം വ്യത്യസ്തമാണ്, ചിലർ ഉയരമുള്ളവരും ചിലർ കുറഞ്ഞ ഉയരമുള്ളവരുമാണ്, ചിലർ ഊർജസ്വലരായിരിക്കുമ്പോൾ ചിലർ ദുഃഖപ്രകൃതമുള്ളവരാണ്. മനുഷ്യർ ബുദ്ധിശക്തിയിലും പഠിക്കാനുള്ള കഴിവിലും ഓർമശക്തിയിലും മറ്റു മാനസിക-ശാരീരിക സവിശേഷതകളിലും വ്യത്യസ്തരായിരിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള എല്ലാ വൈവിധ്യങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോഴും ആരുടെയും വർഗം നമ്മൾ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യരെല്ലാം ഹോമോസാപിയൻസ് ആണ്. എന്നിട്ടും എന്താണ് നമ്മെ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തരും അതേസമയം സാദൃശ്യങ്ങളുള്ളവരുമാക്കി നിലനിർത്തുന്നത്? അതിനുള്ള ഉത്തരം നമ്മുടെ ജനിതക പാരമ്പര്യവും ചുറ്റുപാടും തമ്മിലുള്ള ഇടപെടലുകളിലുമാണുള്ളത്.

എങ്ങനെയാണ് ജനിതകപാരമ്പര്യം ഓരോ വർഗത്തിലും (species) പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്നതിന്റെ പ്രവർത്തനവും അത്തരം സവിശേഷതകൾ എങ്ങനെയാണ് ഒരു തലമുറയിൽനിന്നു മറ്റൊരു തലമുറയിലേക്കു കൈമാറപ്പെടുന്നത് എന്നും മൂന്നാം അധ്യായത്തിൽ നമ്മൾ പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നും ജനിതകകോഡുകൾ സ്വായത്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു പാരമ്പര്യ ജീനുകൾ നമ്മുടെ ശരീരത്തിലെ എല്ലാ കോശങ്ങളിലും സാന്നിധ്യം അറിയിക്കുന്നു. എല്ലാവരുടെയും ജനിതക കോഡുകൾ ഒരു തരത്തിലുള്ള പ്രധാന സവിശേഷത പൊതുവിൽ പങ്കുവയ്ക്കുന്നു. നമ്മിലെല്ലാം ഉള്ളത് മനുഷ്യ ജനിതക കോഡുകളാണ്. ആ പ്രത്യേകവും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ സവിശേഷത, മനുഷ്യ ജനിതക കോഡ് കാരണമാണ് മനുഷ്യരിൽ ബീജ-അണ്ഡ സംയോജനത്തിലൂടെ മനുഷ്യശിശു ഉണ്ടാവുകയും ഒരു പക്ഷിയോ ആനയോ എലിയോ മറ്റ് ജീവികളോ ഉണ്ടാവാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

ജനിതകമാറ്റങ്ങൾ വളരെ സങ്കീർണമാണ്. നമ്മളിന്നു കാണുന്ന മനുഷ്യരിലെ ഒട്ടുമിക്ക സവിശേഷതകളും അസംഖ്യം ജീനുകളുടെ സമ്മിശ്രമാണ്. എൺപതിനായിരത്തിലധികം ജീനുകൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവസവിശേഷതകളും അത്രതന്നെ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. എങ്കിലും നമ്മുടെ ജനിതകഘടനയിലെ എല്ലാതരം ഗുണങ്ങളും സ്വന്തമാക്കുക എന്നതും പ്രായോഗികമായി അസാധ്യമാണ്. ഒരു വ്യക്തിയിലുള്ള യഥാർഥ ജനിതകഘടകങ്ങളെയും ജനിതകപാരമ്പര്യത്തെയും ജീനോടൈപ്പ് (Gentoype) എന്ന് പറയുന്നു. എങ്കിലും, എല്ലാ ജനിതകഘടകങ്ങളും ഒരാളുടെ സ്വഭാവസവിശേഷതയായി തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കണ

മെന്നില്ല. വ്യക്തിയിൽ ജീനോടൈപ്പ് പ്രകടമാവുന്നതിനെയും അളക്കാനും നിരീക്ഷിക്കാനും സാധിക്കുന്നതിനെയുമാണ് ഫീനോടൈപ്പ് (Phenotype) എന്നു പറയുന്നത്.

ഫീനോടൈപ്പിൽ ശാരീരികസവിശേഷതകളായ ഉയരം, ഭാരം, കണ്ണിന്റെയും ത്വക്കിന്റെയും നിറം, മറ്റു മാനസിക സവിശേഷതകളായ ബുദ്ധിശക്തി, ക്രിയാത്മകത, വ്യക്തിത്വം എന്നിവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ നമുക്ക് നിരീക്ഷിക്കാനാവുന്ന വ്യക്തികളുടെ സ്വഭാവ സവിശേഷതകളെല്ലാം വ്യക്തിയുടെ പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ച ഘടകങ്ങളുടെയും അയാൾ ജീവിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടിന്റെയും ഇടപഴകലുകൾ മൂലമാണ്. കോഡുകളാണ് കുട്ടിയുടെ വികാസത്തിൽ നിർണായക പങ്കുവഹിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ വികാസത്തിന് അനുസൃതമായി ജീൻകോഡുകൾ ഒരു മാതൃക (Blue Print) പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ജീനുകൾ വികാസത്തിൽ പ്രത്യേകമായി മാറിനിൽക്കുന്നവയല്ല. എന്നാൽ വ്യക്തിയുടെ ചുറ്റുപാടിനോടു ചേർന്ന് വളർച്ചയെ സഹായിക്കുന്നവയാണ്. ജീനുകളുടെ ഈ പ്രക്രിയയാണ് നമ്മളെ ഓരോരുത്തരെയും വ്യത്യസ്തരാക്കുന്നത്.

എങ്ങനെയാണ് ചുറ്റുപാടുകൾ വികാസത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നത്? ഉദാ: ജീനോടൈപ്പിൽ അന്തർമുഖത്വമുള്ള ഒരു കുട്ടി സാമൂഹികമായി ബഹിർമുഖത്വം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ അത്തരമൊരു ചുറ്റുപാട് കുട്ടിയെ അൽപ്പം ബഹിർമുഖനായിത്തീരാം. ജീനുകൾ വികാസത്തിന്റെ അതിർത്തി നിശ്ചയിക്കുകയും ചുറ്റുപാടുകൾ ആ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ വികാസത്തെ സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കുട്ടികളുടെ വികാസത്തിൽ മാതാപിതാക്കളുടെ ജീനുകൾ ചേർക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. കുട്ടികൾ വളരുന്ന പരിതസ്ഥിതി നിർണയിക്കുന്നതിൽ മാതാപിതാക്കൾക്ക് പ്രധാന പങ്കുണ്ട് എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ? സാൻട്രാ സ്കാർ (Sandra Scarr, 1992) വിശ്വസിച്ചിരുന്നത് മാതാപിതാക്കൾ മക്കൾക്കായി സജ്ജീകരിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടുകൾ ഒരു പരിധി വരെ അവരുടെതന്നെ ജനിതക സാഹചര്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഉദാഹരണമായി, മാതാപിതാക്കൾ നല്ല ബുദ്ധിശക്തിയുള്ളവരും വായനശീലമുള്ളവരുമാണെങ്കിൽ അവർ കുട്ടികൾക്കും ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ ഒരുക്കിനൽകുന്നു. അതായത് കുട്ടികൾക്ക് വായിക്കാൻ പുസ്തകങ്ങൾ നൽകുകയും അതിലൂടെ അവർ ക്രിയാത്മകമായ വായന ആസ്വദിക്കുന്ന കുട്ടികളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. രക്ഷിതാക്കളും അധ്യാപകരും നല്ല ശ്രദ്ധയും പ്രോത്സാഹനവും സഹകരണവും നൽകുന്ന അത്തരം ചുറ്റുപാടുകൾ കുട്ടികളുടെ ജീനോടൈപ്പിനെ കൂടുതൽ ഫലവത്താക്കുന്നു. കുട്ടികൾ പലപ്പോഴും അവരുടെ ജീനോടൈപ്പുകൾക്കനുസരിച്ചുള്ള പ്രത്യേക ചുറ്റുപാടുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്.

ഉദാ: സംഗീത/കായിക അഭിരുചിയുള്ള ജീനോടൈപ്പുകളുള്ള കുട്ടികൾ കൂടുതൽ സമയം അവരുടെ കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനും പരിശീലിക്കാനുമുള്ള ചുറ്റുപാടുകൾ കണ്ടെത്തുകയും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു കായികതാരം കായികസംബന്ധമായ ചുറ്റുപാടുകൾ കണ്ടെത്തുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ചുറ്റുപാടുകളുടെ ഇടപെടലുകൾ ശൈശവം മുതൽ കൗമാരം വരെ മാറി ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പാരമ്പര്യമായി ആർജിക്കുന്ന ജീനുകൾപോലെത്തന്നെ സങ്കീർണമാണ് നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടുകളുടെ സ്വാധീനവും.

നിങ്ങളുടെ ക്ലാസ് ലീഡർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത് ക്ലാസിലെ ഏറ്റവും നന്നായി പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർഥി എന്നതിനാലാണെങ്കിൽ അതവരുടെ ജീനുകൾ കാരണമാണോ ചുറ്റുപാടുകളുടെ സ്വാധീനം കൊണ്ടാണോ?

വികാസത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ (Context of Development)

വികാസം എന്നത് ശൂന്യതയിലുണ്ടാവുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമല്ല. മറിച്ച്, ഒരു പ്രത്യേക സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്ന ഒന്നാണ്. ഒരാളുടെ ജീവിതകാലയളവിൽ ഉണ്ടാവുന്ന പഠനകാലഘട്ടം, പ്രായപൂർത്തി, ജോലി നേടൽ, വിവാഹം, കുഞ്ഞുങ്ങൾ, വിശ്രമജീവിതം തുടങ്ങിയവയെ ജൈവിക മാറ്റങ്ങളുടെയും ചുറ്റുപാടുകളിലെ മാറ്റങ്ങളുടെയും

കൂട്ടായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്ന് ഈ പാഠഭാഗത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകും. വ്യക്തിയുടെ ജീവിതകാലയളവിൽ അയാളുടെ ചുറ്റുപാട് ഏതു സമയത്തും മാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയമാണ്.

യൂറി ബ്രോൺ ഫെൻബ്രെണ്ണറുടെ (Uric Bronfenbrenner), ചുറ്റുപാടുകൾക്ക് വ്യക്തിയുടെ വികാസത്തിലുള്ള പങ്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് ചിത്രം 4.1ൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ഒരു വ്യക്തി ഉൾപ്പെടുന്ന/ജീവിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടിനെയാണ് സൂക്ഷ്മവ്യവസ്ഥ (Micro system) എന്ന് പറയുന്നത്. ഇവിടെ വച്ചാണ് സാമൂഹികപ്രതിനിധികളായ കുടുംബം, സമപ്രായക്കാർ, അധ്യാപകർ, അയൽപക്കക്കാർ എന്നിവരുമൊക്കെയായി കുട്ടി ഇടപഴകുന്നത്.

സൂക്ഷ്മ വ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിലുള്ള പ്രതിനിധികൾ (Agency) തമ്മിൽ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുണ്ടാകുന്ന പുതിയ സിസ്റ്റത്തെ മീസോസിസ്റ്റം (Mesosystem) എന്നു പറയുന്നു. ഉദാ: കുട്ടിയുടെ രക്ഷിതാക്കൾക്ക് അധ്യാപകരുമായുള്ള ബന്ധം, കൗമാരപ്രായക്കാരുടെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് അവരുടെ കൂട്ടുകാരുമായുള്ള ബന്ധം. ഇവയെല്ലാം വ്യക്തിയുടെ മറ്റുള്ളവരുമായുള്ള ബന്ധത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. കുട്ടി നേരിട്ട് ഇടപെടാത്ത സംഭവങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന, എന്നാൽ കുട്ടിയുടെ അനുഭവത്തെ പെട്ടെന്ന് സ്വാധീനിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് എക്സോസിസ്റ്റം (exosystem). ഉദാ: രക്ഷിതാവിന്റെ സ്ഥലമാറ്റം കുട്ടിയോടുള്ള അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചേക്കാം. അത് കുട്ടിക്ക് ലഭിക്കേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസം, വായനശീലം, മറ്റു വിനോദങ്ങൾ എന്നിവയെ ബാധിക്കുന്നു. മാക്രോസിസ്റ്റം (Macrosystem) എന്നത് വ്യക്തികൾ ജീവിക്കുന്ന സംസ്കാരമാണ്.

മൂന്നാം അധ്യായത്തിൽ വ്യക്തിയുടെ വികാസത്തിൽ സംസ്കാരത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യത്തെ കുറിച്ച് നിങ്ങൾ വായിച്ചല്ലോ. വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിലെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ, സാമൂഹിക ചരിത്ര സാഹചര്യങ്ങൾ (വിവാഹമോചനം, സാമ്പത്തികഭദ്രത) എന്നിവ കുട്ടിയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് ക്രോണോസിസ്റ്റം (Chronosystem).

ചുരുക്കത്തിൽ, ബ്രോൺ ഫെൻബ്രെണ്ണറുടെ കാഴ്ചപ്പാട് പ്രകാരം, ഒരു കുട്ടിയുടെ ചുറ്റുമുള്ള ലോകം അവന്റെ/

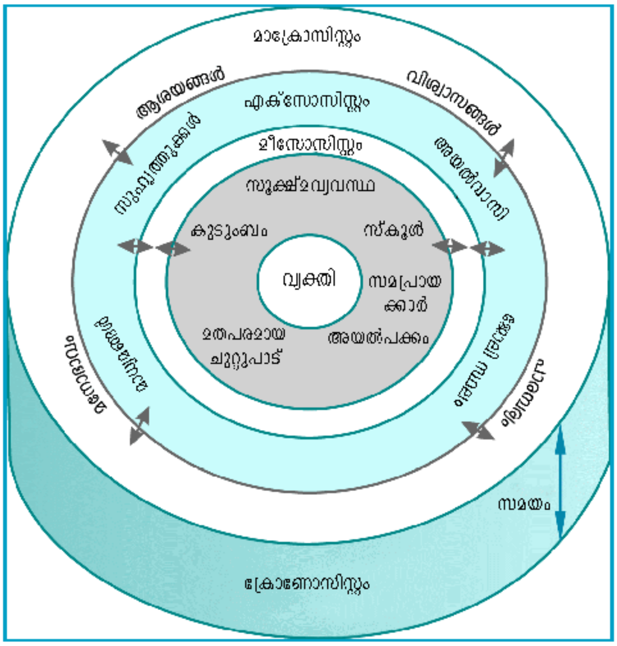

ചിത്രം 4.1: ബ്രോൺ ഫെൻബ്രെണ്ണർ നിർദേശിച്ച വികാസ സാഹചര്യങ്ങൾ

അവളുടെ വികാസത്തെ വലിയ രീതിയിൽ സ്വാധീനിക്കുന്നു. അത് ഒരു നിമിഷത്തെ കളിക്കൂട്ടുകാരുമായുള്ള സംഭാഷണമാണെങ്കിൽ പോലും.

അവൾ/അവൻ ജനിച്ചുവളർന്ന സാമൂഹികസാമ്പത്തിക സാഹചര്യമാണെങ്കിലും അത് സ്വാധീനമുണ്ടാക്കുന്നു. ഗവേഷണങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്, ദരിദ്രപശ്ചാത്തലങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന കുട്ടികൾക്ക് പ്രത്യേക പ്രചോദനങ്ങളില്ലാതെ വരുന്നു.

ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തിൽ വളരുന്ന കുട്ടികളെ കുറിച്ച് ദുർഗാനന്ദ് സിൻഹ (Durganand Sinha - 1977) ഒരു ഇക്കോളജിക്കൽ മാതൃക അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ട് ഏകകേന്ദ്ര ഘട്ടങ്ങളുടെ (Two Concetnric Layer) അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഒരു കുട്ടിയുടെ പരിസ്ഥിതി വിജ്ഞാനം കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. സിൻഹയുടെ മാതൃകപ്രകാരം, ഏറ്റവും ഉയർന്നതും പ്രകടവുമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ (upper and the more visible layers) കുട്ടിയുമായി സമ്പർക്കം ചെലുത്തുന്ന വീട്, സമപ്രായക്കാർ, സ്കൂൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കുട്ടിയുടെ വികാസത്തിൽ നിർണായക പങ്കു വഹിക്കുന്ന 'ഏറ്റവും പ്രകടമായ ഘട്ടത്തിലെ' (visible upper layer) പരിസ്ഥിതി ഘടകങ്ങൾ (Ecological Factors) താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1. വീട്, അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം, ഓരോ അംഗത്തിനും കുടുംബത്തിലുള്ള സ്ഥാനം, കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ, സാങ്കേതിക ഉപകരണങ്ങളുടെ ഉപയോഗം എന്നിവ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.
2. പരിസ്ഥിതിയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരവും, കുട്ടിക്കു ലഭിക്കുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ.
3. ബാല്യകാലം തൊട്ടുള്ള ചുറ്റുപാടുമായും സമപ്രായക്കാരുമായുമുള്ള ഇടപെടൽ. ഇവയ്ക്കെല്ലാം വ്യക്തിയുടെ വികാസത്തിൽ വളരെ പ്രധാന പങ്കുണ്ട്.

ഇത്തരം ഘടകങ്ങൾ സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും നിരന്തരമായി ഒന്ന് മറ്റൊന്നിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കുട്ടിയുടെ ഇക്കോളജിയിൽ ചുറ്റുപാടുമുള്ള പാരിസ്ഥിതികഘട്ടം (surrounding layer) കൂടുതൽ ഉയർന്ന ഘട്ടത്തെ (upper layer) സ്വാധീനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയുടെ സ്വാധീനം എപ്പോഴും കാണാൻ സാധിക്കണമെന്നില്ല. ചുറ്റുപാടുമുള്ള പാരിസ്ഥിതിക ഘട്ടത്തിന്റെ മൂലകങ്ങൾ ഇവയാണ് :

1. പൊതുവായ ഭൗമചുറ്റുപാടുകൾ, വീടിനു പുറത്തു കളിക്കാനും മറ്റ് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുമുള്ള സ്ഥലലഭ്യത, പ്രദേശത്തിന്റെ പൊതുസ്വഭാവം, ജനസാന്ദ്രത എന്നിവ.
2. ജാതി, സാമ്പത്തികനിലവാരം എന്നീ വ്യവസ്ഥകൾ നൽകുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ.
3. കുടിവെള്ളം, വൈദ്യുതി, വിനോദം തുടങ്ങിയ പൊതുവായ സൗകര്യങ്ങൾ

ഇത്തരത്തിൽ കാണാവുന്നവയും ചുറ്റപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നതുമായ തലങ്ങളും വ്യക്തിയുടെ വികാസത്തെ ബാധിച്ചേക്കാവുന്നവയാണ്. ഈ പാരിസ്ഥിതിക ചുറ്റുപാടുകൾ ഏതു സമയത്തും മാറാവുന്നവയാണ്. അതിനാൽ, വ്യക്തിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലെ വ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ അവരുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ / അനുഭവങ്ങൾ എന്നിവ കാണേണ്ടതാണ്.

പ്രവർത്തനം 4.1

നിങ്ങൾ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ/ചെറിയ നഗരത്തിൽ വലിയ സൗകര്യങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെയാണ് ജീവിക്കുന്നത് എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതം എങ്ങനെയായിരിക്കും? ചെറു ഗ്രൂപ്പുകളായി ചർച്ചചെയ്യുക. ദാരിദ്ര്യം, നിരക്ഷരത, മലിനീകരണം, ജനസംഖ്യ എന്നീ ഘടകങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്തുക.

വികാസ ഘട്ടങ്ങളുടെ അവലോകനം (Overview of Developmental stages)

വിവിധ ഘടകങ്ങളെയും ഘട്ടങ്ങളെയും മുൻനിർത്തിയാണ് വികാസത്തെ സാധാരണഗതിയിൽ വിശദീകരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾ, മാതാവ്, പിതാവ്, എന്തിനധികം, നിങ്ങൾ പോലും മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായാണ് പെരുമാറുന്നത് എന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലേ. അയൽപക്കങ്ങളിലും ചുറ്റുപാടിലുമുള്ളവരെ നിരീക്ഷിച്ചാൽ അവരും ഒരേരീതിയിലല്ല പെരുമാറുന്നത് എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ഇതിനുള്ള ഭാഗികമായ ഒരു കാരണം എല്ലാവരും ജീവിതത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത ഘട്ടങ്ങളിലാണ് എന്നതാണ്. ഉദാ: നിങ്ങളിപ്പോൾ കൗമാരപ്രായത്തിലാണ്. കുറച്ചു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം യൗവ്വനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു.

വികാസത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടവും താൽക്കാലികമാണ്. അതതു ഘട്ടങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊക്കെ തരത്തിലുള്ള സ്വഭാവസവിശേഷതകൾ ആധിപത്യം പുലർത്തുന്നു. ഒരു ഘട്ടമെത്തുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേക ലക്ഷ്യം ഉണ്ടാവുകയും അടുത്ത ഘട്ടത്തിനു മുമ്പായി അത് നേടിയെടുക്കാനുള്ള ആഗ്രഹമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. തീർച്ചയായും വികാസത്തിന്റെ നിരക്കിലും വേഗത്തിലും വ്യക്തികൾ ഒരാളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തനായിരിക്കുന്നു. ചില പ്രത്യേക കഴിവുകൾ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ വിജയകരമായി നേടിയെടുക്കാൻ ആവുന്നവയാണ്. ഇത്തരത്തിൽ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും വ്യക്തിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ സമൂഹം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളെ/നൈപുണികളെ വികാസഘട്ടത്തിലെ കർത്തവ്യം (developmental tasks) എന്നു പറയുന്നു. ഇനി നിങ്ങൾക്ക് പ്രധാന വളർച്ചാഘട്ടങ്ങളെ കുറിച്ചും അവയുടെ സവിശേഷതകളെ കുറിച്ചും പഠിക്കാവുന്നതാണ്.

ഗർഭാവസ്ഥ (Prenatal stage)

ഗർഭാവസ്ഥ മുതൽ ജനനം വരെയുള്ള കാലഘട്ടമാണിത്. സാധാരണ 40 ആഴ്ച വരെ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന ഘട്ടമാണിത്. മാതാവിന്റെ സ്വഭാവസവിശേഷതകൾ, പ്രായം, പോഷകങ്ങൾ, വൈകാരിക അവസ്ഥ എന്നിവയൊക്കെ ഗർഭാവസ്ഥയിൽ ശിശുവിന്റെ വളർച്ചയെ ബാധിക്കുന്നു. അമ്മയിലുണ്ടാവുന്ന ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള രോഗം, അണുബാധ എന്നിവയും കുഞ്ഞിന്റെ വികാസത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നു. ഉദാ: റൂബെല്ല (ജർമൻ മീസിൽസ്/അഞ്ചാം പനി),

ജനിതകരോഗം, എച്ച്.ഐ.വി. എന്നിവയൊക്കെ ഗർഭാവസ്ഥയിൽ ശിശുവിനു ജനിതകവൈകല്യങ്ങളോ പ്രശ്നങ്ങളോ വരുത്താൻ സാധ്യതയുള്ളതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ വികാസത്തിന് ഭീഷണിയാവുന്ന മറ്റൊരു ഘടകമാണ് ടെറാടോജൻസ് (Teratogens). കുഞ്ഞിന്റെ സാധാരണവളർച്ചയ്ക്ക് വിഘാതമാവുന്ന, ഗൗരവമേറിയ ജനിതകവൈകല്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയേക്കാവുന്ന, മരണം പോലും സംഭവിക്കാവുന്ന പാരിസ്ഥിതികഘടകങ്ങൾ (ഏജന്റ്സ്), ലഹരി, അണുബാധ, അണുവികിരണം, മലിനീകരണം എന്നിവയാണ് സാധാരണയായി കണ്ടുവരുന്ന ടെറാടോജനുകൾ.

ശൈശവം (Infancy)

ജനനത്തിനു മുൻപും ജനിച്ച ശേഷവും തലച്ചോർ വലിയ അളവിൽ വളർച്ച നേടുന്നു. തലച്ചോറിന്റെ ഭാഗങ്ങളെ കുറിച്ചും ഭാഷ, കാഴ്ചപ്പാടുകൾ, ബുദ്ധി തുടങ്ങിയ മനുഷ്യന്റെ ശേഷികളിൽ സെറിബ്രം വഹിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട പങ്കിനെ കുറിച്ചും മൂന്നാം അധ്യായത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ. ജനനത്തിനു തൊട്ടു മുൻപ് വരെ നവജാതശിശുവിൽ മിക്ക മസ്തിഷ്ക കോശങ്ങളും ഉണ്ടാവുമെങ്കിലും എല്ലാ കോശങ്ങളും ഉണ്ടാവുകയുമില്ല. ഈ കോശങ്ങളും നാഡീബന്ധങ്ങളും പിന്നീട് വളരെ പെട്ടെന്ന് വളരുന്നു.

നമ്മൾ കാണുന്നതു പോലെ നവജാതശിശു ഒരു നിസ്സഹായനല്ല. സ്വന്തം ജീവൻ നിലനിർത്താനാവശ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എല്ലാം കുഞ്ഞിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ശിശു ശ്വസിക്കുകയും ആഹാരം നുണയുകയും ഇറക്കുകയും വിസർജ്യങ്ങൾ പുറന്തള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദ്യ ആഴ്ചയിൽ തന്നെ ഏതുദിശയിൽനിന്നാണ് ശബ്ദങ്ങൾ വരുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു, മറ്റു സ്ത്രീകളുടെ ശബ്ദത്തിൽനിന്നു അമ്മയുടെ ശബ്ദം വേർതിരിച്ചറിയാൻ കുഞ്ഞിനു സാധിക്കുന്നു. നാവു ചലിപ്പിക്കുക, വായ തുറക്കുക തുടങ്ങിയ ആംഗ്യങ്ങൾ അനുകരിക്കാനും ശിശുവിനു കഴിയുന്നു.

ചലനാത്മകവികാസം (Motor Development): നവജാതശിശുവിന്റെ ചലനങ്ങളെ പ്രതിരോധങ്ങൾ (reflex actions) ആണ് നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. അവ തനിയെ ഉണ്ടാവുന്നവയും ഉദ്ദീപനങ്ങൾക്കായി നിർമിച്ചുവയ്ക്കപ്പെട്ട പ്രതികരണങ്ങളുമാണ്. ജനിതകമായി ലഭിക്കുന്ന അതിജീവനതന്ത്രങ്ങളും തുടർന്നുള്ള ശാരീരികചലന വികാസങ്ങളെ നിർമിക്കുന്നതിലേക്കുള്ള ഘടകങ്ങളാണ്. ശിശുവിനു പ്രതികരണങ്ങൾ പഠിച്ചെടുക്കാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുന്നതിനു മുൻപ് വരെ റിഫ്ളക്സുകൾ പൊരുത്തപ്പെടലിന്റെ സങ്കേതങ്ങളായി (adaptive mecha-nism) പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ശൈശവകാലത്തുള്ള ചുമയ്ക്കുക, കണ്ണ് ചിമ്മുക, കോട്ടുവായിടുക തുടങ്ങിയ ചില റിഫ്ളക്സുകൾ പിന്നീട് ജീവിത കാലയളവ് മുഴുവൻ നിലനിന്നേക്കാം. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവ തലച്ചോർ പക്വത ആർജിക്കുന്നതിനും അവ വ്യക്തിയുടെ സ്വഭാവത്തിനുമേൽ നിയന്ത്രണ വിധേയമാവുന്നതിനുമനുസരിച്ച് അപ്രത്യക്ഷമാവുന്നു. (പട്ടിക 4.1. നോക്കുക).

തലച്ചോർ വികസിക്കുന്നതിനനുസരിച്ച് ശാരീരിക വളർച്ചയും പുരോഗമിക്കുന്നു. ശിശു വളരുന്നതിനൊപ്പം പേശികളും പേശീവ്യവസ്ഥയും വളർച്ച പ്രാപിക്കുകയും അത് നല്ല നൈപുണികളുടെ (fine skills) വികാസത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അടിസ്ഥാന ചലനാത്മക കഴിവുകളുടെ (motor skills) വളർച്ച നടക്കുന്നതു കൊണ്ട് വസ്തുക്കളെ പിടിക്കുക, ഇരിക്കുക, ഇഴയുക, നടക്കുക, ഓടുക എന്നീ പ്രവൃത്തികൾ സാധ്യമാകുന്നു. ചെറിയ ഒരു ശതമാനം ഒഴിച്ചാൽ കായിക മോട്ടോർ ശേഷികളുടെ വളർച്ച സാർവത്രികമാണ്.

ഇന്ദ്രിയശേഷികൾ (Sensory abilities): നവജാതശിശുക്കൾ ദുർബലരോ കഴിവില്ലാത്തവരോ അല്ല. ജനിച്ച് അൽപ്പം മണിക്കൂറുകൾ കഴിഞ്ഞാൽ അമ്മയുടെ ശബ്ദം തിരിച്ചറിയാനും മറ്റ് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ മുഖേന ലോകത്തെ അനുഭവിക്കാനും അവർക്ക് സാധ്യമാവുന്നു. ശിശുക്കൾ എങ്ങനെയായിരിക്കും ചുറ്റുപാടുകൾ കാണുന്നത്? മറ്റു വസ്തുക്കൾ നോക്കുന്നതിനേക്കാൾ ആളുകളുടെ മുഖം പോലെ ചില നിശ്ചിത ഉദ്ദീപനങ്ങളിലേക്ക് നോക്കാനാണ് ശിശുക്കൾ താൽപ്പര്യപ്പെടുന്നത്. ഓരോ മാസം കഴിയുന്നതനുസരിച്ചു ഈ താൽപ്പര്യവും മാറിവരുന്നു. ശിശുവിന്റെ കാഴ്ചശക്തി മുതിർന്ന ഒരാളുടെ കാഴ്ചശക്തിയേക്കാൾ കുറവായാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. 6 മാസം കൊണ്ട് കാഴ്ചശക്തി വളരുകയും ഒരു വർഷം തികയുമ്പോഴേക്കും മുതിർന്ന ഒരാളുടെ കാഴ്ചശക്തി ശിശു കൈവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (20/20). ശിശുവിന് വർണങ്ങൾ കാണാൻ

പട്ടിക 4.1.	നവജാതശിശുവിന്റെ ചില പ്രധാന പ്രതികരണങ്ങൾ	
പ്രതികരണം	വിശദീകരണം	വളർച്ചാഘട്ടങ്ങൾ
റൂട്ടിങ് (rooting)	കവിളിൽ തൊടുമ്പോൾ തല തിരിക്കുന്നു, വായ തുറക്കുന്നു.	3 - 6 മാസം ആവുമ്പോൾ ഇല്ലാതാവുന്നു.
മോറോ (moro)	വലിയ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ കൈ വായുവിൽ എറിയുന്നു, പിറകിലേക്ക് ചായുന്നു. വസ്തുക്കൾ പിടിക്കുമ്പോൾ കൈകൾ ചേർത്തു വയ്ക്കുന്നു.	6 - 7 മാസത്തിൽ ഇല്ലാതാവുന്നു (വലിയ ശബ്ദത്തോടുള്ള പ്രതികരണം നിലനിൽക്കുന്നു).
ഗ്രാസ്പ് (grasp)	വിരലോ മറ്റു വസ്തുക്കളോ കൈവെള്ളയിൽ അമർത്തുമ്പോൾ വിരലുകൾ ഉപയോഗിച്ച് അവയെ ചുരുട്ടി പിടിക്കുന്നു.	3 - 4 മാസത്തിൽ ഇല്ലാതാവുന്നു. പകരം ഇച്ഛയനുസരിച്ച് വസ്തുക്കളെ പിടിക്കുന്നു.
ബാബിൻസ്കി (babinski)	കാൽവെള്ളയിൽ അമർത്തുമ്പോൾ കാൽ വിരലുകൾ പുറത്തേക്കു ചലിപ്പിക്കുകയും തിരികെ ചുരുട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.	8 - 12 മാസത്തിൽ ഈ സ്വഭാവം അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

കഴിയുമോ? നിലവിലുള്ള അനുമാനപ്രകാരം ശിശുവിന് വെള്ള, ചുവപ്പ് എന്നീ വർണങ്ങൾ വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം. എങ്കിലും പൊതുവിൽ വർണാന്ധതയായിരിക്കും. മൂന്ന് മാസം പ്രായമാവുമ്പോൾ ശിശു എല്ലാ നിറങ്ങളെയും കാണാൻ തുടങ്ങുന്നു.

നവജാതശിശുവിന്റെ ചില പ്രധാന പ്രതികരണങ്ങൾ പ്രതികരണം, വിശദീകരണം, വളർച്ചാഘട്ടങ്ങൾ നവജാതശിശുവിന്റെ കേൾവിശക്തി എങ്ങനെ ആയിരിക്കും? ജനിച്ചയുടൻ ശിശുവിന് ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കാൻ സാധിക്കും. വളരുന്നതിനനുസരിച്ചു ശബ്ദങ്ങൾ കൃത്യമായി വേർതിരിച്ചറിയാനുള്ള ശേഷി കൂടി വരുന്നു. ശിശുക്കൾക്ക് സ്പർശനത്തോട് പ്രതികരിക്കാനും വേദനയനുഭവിക്കാനും കഴിയുന്നു. ഗന്ധങ്ങളറിയാനും രുചിക്കാനുമുള്ള കഴിവും നവജാതശിശുവിനുണ്ട്.

മസ്തിഷ്കപ്രക്രിയകളുടെ വികാസം (Cognitive Develop-ment): എട്ട് വയസ്സുള്ള കുട്ടി മനസ്സിലാക്കുന്നതു പോലെ ഒരു മൂന്നു വയസ്സുള്ള കുട്ടിക്ക് കാര്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുമോ? ജീൻ പിയാഷേ (Jean Piaget) പറയുന്നതു പ്രകാരം, കുട്ടികൾ ബോധപൂർവം ലോകത്തെ മനസിലാക്കിയെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ചുറ്റുപാടിൽ നിന്നു വിവരങ്ങൾ നേരിട്ട് സ്വീകരിക്കുകയല്ല കുട്ടികൾ ചെയ്യുന്നത്, വളരുന്നതിനൊപ്പം കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ നേടുകയും പുതിയ ചിന്തകൾ ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് അവരുടെ ലോകത്തെ കുറിച്ചുള്ള മനസ്സിലാക്കലുകളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു. കുട്ടിയുടെ മനസ്സ് ശൈശവം മുതൽ കൗമാരം വരെ ഓരോ ചിന്താഘട്ടത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നു എന്നാണ് ജീൻ പിയാഷേ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത് (പട്ടിക 4.2 നോക്കുക).

ഓരോ ഘട്ടവും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ അതത് പ്രായത്തിന്റെ ചിന്തകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വ്യത്യസ്ത ചിന്തകളാണ് ഓരോ ഘട്ടത്തെയും മറ്റൊരു ഘട്ടത്തിൽ നിന്നു മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നത്. അല്ലാതെ വിവരങ്ങളുടെ അളവല്ല എന്നു പ്രത്യേകം ഓർമിക്കേണ്ടതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് എട്ടു വയസ്സുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ചിന്തിച്ചിരുന്നതു പോലെ എന്തുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ല എന്ന ആത്മപരിശോധന നടത്തിയാൽ ആ മാറ്റം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.

ഒരു ശിശു, തന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ടുവർഷങ്ങളിൽ ലോകത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നത് ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ കൂടിയും വസ്തുക്കളുമായുള്ള നിരന്തരസമ്പർക്കത്തിലൂടെയുമാണ്. അതായത് ശിശുക്കൾ വസ്തുക്കളെ നോക്കുകയും സ്പർശിച്ചും പിടിച്ചുനോക്കിയും ശബ്ദങ്ങൾ കേട്ടുമൊക്കെയാണ് അവയെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ശിശുക്കൾ ജീവിക്കുന്നത് വർത്തമാനകാലത്താണ്.

അവർക്ക് നേരിട്ട് കാണാൻ സാധിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഉദാ: കളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കളിപ്പാട്ടം എടുത്ത് ഒളിച്ചുവച്ചാൽ കുഞ്ഞ് അതിനെ പിന്നെ തിരയുകയോ അന്വേഷിക്കുകയോ ഇല്ല. കാരണം കളിപ്പാട്ടത്തിന്റെ അഭാവം കുഞ്ഞിനെ ആ വസ്തു നിലനിൽക്കുന്നില്ല എന്ന അനുമാനത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നു. ജീൻ പിയാഷേ പറയുന്നത് പ്രകാരം, ഈ ഘട്ടത്തിലുള്ള കുട്ടികൾ അവരുടെ ഇന്ദ്രിയ അനുഭവങ്ങൾക്ക് അപ്പുറത്തേക്ക് സഞ്ചരിക്കുന്നില്ല. അതായത് വസ്തുക്കളുടെ സ്ഥിരമായ നിലനിൽപ്പിനെ (Object Permanence) കുറിച്ചുള്ള തിരിച്ചറിവിന്റെ അഭാവം, വസ്തു അതിന്റെ അഭാവത്തിലും നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന സാമാന്യബോധം എന്നിവ കുഞ്ഞിന് ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാവുകയില്ല. എട്ടു മാസം വളർച്ചയെത്തുന്നതനുസരിച്ചു പകുതി മറച്ചുവയ്ക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവ് കുഞ്ഞ് ആർജിക്കുന്നു.

വാക്കുകൾകൊണ്ട് ആശയവിനിമയം നടത്താനുള്ള കഴിവ് കുഞ്ഞുങ്ങളിലുണ്ട്. അർഥമില്ലാത്ത വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതിലൂടെ 3 മുതൽ 6 വരെയുള്ള മാസത്തിനിടയ്ക്ക് ശിശുവിൽ വാക്കുകളുടെ നിർമിതി തുടങ്ങുന്നു. എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ ഭാഷാ വികാസത്തിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടങ്ങളെ കുറിച്ച് നിങ്ങൾ വിശദമായി പഠിക്കുന്നതാണ്.

സാമൂഹിക-വൈകാരിക വികാസം (Socio-emotional development): ജനനം മുതൽ കുട്ടി ഒരു സാമൂഹിക ജീവിയാണ്. പരിചിതമായ മുഖങ്ങളോട് ചെറിയ ശബ്ദങ്ങളിലൂടെയും ഞരക്കങ്ങളിലൂടെയും കുട്ടി പ്രതികരിക്കുന്നു. 6 മുതൽ 8 മാസം ആകുന്നതോടു കൂടി കുട്ടി അമ്മയോട് കൂടുതൽ അടുക്കുകയും അമ്മയുടെ സാന്നിധ്യത്തിന് മുൻഗണന നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അപരിചിതമായ മുഖങ്ങൾ കാണുമ്പോഴോ അമ്മയിൽനിന്നു വേർപെടുമ്പോഴോ കുഞ്ഞ് ഭയക്കുകയും കരയുകയും അസ്വസ്ഥത പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തിരികെ അമ്മയുടെ സാന്നിധ്യം ലഭിക്കുമ്പോൾ കുഞ്ഞു സന്തോഷിക്കുകയും പുഞ്ചിരിക്കുകയും കെട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സംരക്ഷണം നൽകുന്ന വ്യക്തിക്കും കുഞ്ഞിനും ഇടയിലുള്ള ശക്തമായ വൈകാരികബന്ധത്തെ അടുപ്പം (attachment) എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഹാർലോ & ഹാർലോ (Harlow & Harlow) നടത്തിയ ഒരു ക്ലാസിക് പഠനത്തിൽ (1962), കുരങ്ങിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ അമ്മയിൽനിന്നു വേർപെടുത്തി 6 മാസം മറ്റൊരു കൂട്ടിൽ ഇടുകയും വയർ (Wire) കൊണ്ടും തുണികൊണ്ടും നിർമിച്ച കുരങ്ങുകളെ അമ്മമാർക്ക് പകരം നൽകുകയും ചെയ്തു. പകുതി കുരങ്ങു കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് വയർ (Wire) കൊണ്ട് നിർമിച്ച അമ്മമാർ ആഹാരം നൽകുകയും ബാക്കി പകുതി കുരങ്ങു കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് തുണികൊണ്ടു നിർമിച്ച അമ്മമാർ ആഹാരം നൽകുകയും ചെയ്തു.

മിക്ക കുരങ്ങുകളും കൂടുതൽ അനുഭാവവും അടുപ്പവും പ്രകടിപ്പിച്ചത് തുണികൊണ്ടു നിർമിച്ച അമ്മയോടായിരുന്നു. കൂടുതൽ അടുപ്പവും ബന്ധവും ഉണ്ടാവുന്നതിനു കേവലം ആഹാരവും മറ്റു സംരക്ഷണവും നൽകുക മാത്രമല്ല പ്രധാനം എന്ന് ഈ പരീക്ഷണം തെളിയിക്കുന്നു. ചെറിയ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും കളിപ്പാട്ടത്തിനോടോ മറ്റു വസ്തുക്കളോടോ കൂടുതൽ പ്രിയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടാവും. കുട്ടിക്ക് അത് തന്റെ അമ്മയല്ല എന്നറിഞ്ഞിട്ടും അത്തരമൊരു സമീപനം കാട്ടുന്നതിൽ അദ്ഭുതപ്പെടാൻ ഒന്നുമില്ല. ഒരുപക്ഷേ അവ കുട്ടിക്ക് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ആശ്വാസം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ടാവാം. കുട്ടി വളരുന്നതിനനുസരിച്ചു പക്വത ആർജിക്കുകയും പിന്നീട് ആ വസ്തുവിനെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതുപോലെ നവജാതശിശുക്കളും അവർക്ക് പരിപാലനവും സംരക്ഷണവും നൽകുന്നവരുമായി ഒരു അഗാധബന്ധം ഉണ്ടാവുകയും അവർ വിവിധ രീതികളിൽ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എറിക് എറിക്സൻ (Erik Erickson-1968) പറയുന്നതു പ്രകാരം, കുഞ്ഞിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഒരു വർഷമാണ് അഗാധമായ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കു വഹിക്കുന്നത്.

ഈ പ്രായത്തിൽ കുട്ടിയിൽ വിശ്വാസമോ അവിശ്വാസമോ (Trust or Mistrust) വളർന്നുവരുന്നു. ശാരീരികമായ നല്ല അവസ്ഥ ലോകത്തോടുള്ള സുരക്ഷിതമനോഭാവവും വിശ്വാസവും കുട്ടിയിൽ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നു. അനുഭവവേദ്യവും പ്രതികരണാത്മകവുമായ വളർത്തുശൈലി (Parenting) ആണ് കുട്ടിയിൽ വിശ്വാസ്യത ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നത്. മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികളെ നന്നായി മനസ്സിലാക്കുന്നവരും വാത്സല്യവും സ്വീകാര്യമനോഭാവവും ഉള്ളവരുമാണെങ്കിൽ കുട്ടിക്ക് വളരെ അനുകൂലമായ

പട്ടിക 4.2 പിയാഷേയുടെ വൈജ്ഞാനിക വികാസ ഘട്ടങ്ങൾ

ഘട്ടം	ഏകദേശ	പ്രായം	സവിശേഷതകൾ
ഇന്ദ്രിയചാലകഘട്ടം (Sensory Motor)	0 - 2	വയസ്സ്	ഇന്ദ്രിയ - ശരീര ഏകോപനത്തിലൂടെയും ശാരീരികപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയും ശിശു ലോകത്തെ അറിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.
പ്രാഗ്മനോവ്യാപാരഘട്ടം (Pre-operational)	2 - 7	വയസ്സ്	സിംബോളിക് ചിന്ത (Symbolic thought) ഉടലെടുക്കുന്നു. വസ്തുക്കളെ കുറിച്ചുള്ള ധാരണ കൈവരിക്കുന്നു. വസ്തുക്കളുടെ വിവിധ മാനങ്ങളിലുള്ള രൂപങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.
മനോവ്യാപാരഘട്ടം (Concrete operational)	7 - 11	വയസ്സ്	യുക്തിപൂർവം ചിന്തിക്കാനും വ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും കഴിയുന്നു. കാര്യങ്ങളെ ക്രമം തിരിച്ചു ചെയ്യാനും വസ്തുവിനെ മാനസിക പ്രതിനിധാനം ചെയ്യാനും കഴിയുന്നു.
അമൂർത്ത ചിന്തനഘട്ടം (Formal operational)	11 - 15	വയസ്സ്	കൂടുതൽ വ്യക്തമായി യുക്തി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഊഹചിന്ത വളരുന്നു.

രീതിയിൽ ചുറ്റുപാടിനെ അറിയാനും കണ്ടെത്താനും അനുഭവിക്കാനും സാധിക്കുന്നു. അത്തരം കുട്ടികളിൽ ശക്തമായ ബന്ധങ്ങൾ വളർന്നുവരുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ മനസ്സിലാക്കാത്തവരും കുട്ടിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ അസംതൃപ്തരും കുറവുകൾ മാത്രം കണ്ടെത്തുന്നവരും ആണെങ്കിൽ അത് കുട്ടിയിൽ സ്വയം വിശ്വാസമില്ലായ്മയും സങ്കോചവുമുണ്ടാക്കുന്നു. സുരക്ഷിതമനോഭാവത്തോടെ വളർന്നുവരുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുമായി കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴും കളിക്കുമ്പോഴും എല്ലാം ഭയമോ ഉത്കണ്ഠയോ ഇല്ലാതെ പ്രതികരിക്കുകയും മറ്റു കുട്ടികളുടെയോ മറ്റുള്ളവരുടെയോ സാന്നിധ്യത്തിൽ പേടിക്കുകയും കരയുകയും അരക്ഷിതാവസ്ഥ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നല്ല രീതിയിൽ പരസ്പരം ഇടപഴകിയുള്ള മുതിർന്നവരുമായുള്ള ബന്ധമാണ് ഒരു കുട്ടിയുടെ നല്ല വളർച്ചയിലേക്കുള്ള ആദ്യപടിയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്.

ബാല്യകാലം (Childhood)

പ്രാരംഭ ബാല്യത്തിൽ കുട്ടിയുടെ വളർച്ച ശൈശവത്തേക്കാൾ പതുക്കെയാണ്. കുട്ടി ശാരീരികമായി വളരുകയും ഉയരം, ശരീരഭാരം എന്നിവ വർധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നടക്കാനും ഓടാനും ചാടാനും പന്ത് കൊണ്ട് കളിക്കാനുമുള്ള കഴിവ് കുട്ടി നേടുന്നു. രക്ഷിതാക്കളിൽനിന്നും കുടുംബത്തിൽനിന്നും അയൽപക്കത്തുനിന്നും സ്കൂളിൽനിന്നും കുട്ടിയുടെ ലോകം വികാസം പ്രാപിക്കുന്നു. തെറ്റ്, ശരി തുടങ്ങിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ തിരിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവ് കുട്ടി ആർജിക്കുന്നു. ധാർമികബോധം വളർന്നു തുടങ്ങുന്നു. ബാല്യത്തിൽ കുട്ടികളിൽ വലിയ അളവിലുള്ള ശാരീരികക്ഷമത ഉണ്ടാവുകയും കാര്യങ്ങൾ ഒറ്റയ്ക്ക് ചെയ്യാനും ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാനും മുതിർന്നവരുടെ പ്രതീക്ഷയ്ക്കൊത്തു പ്രവർത്തിക്കാനും സാധിക്കുന്നു. പക്വത നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തലച്ചോറും ലോകത്തെ അറിയാനും അനുഭവിക്കാനുമുള്ള അവസരങ്ങളുമെല്ലാം കുട്ടിയുടെ ചിന്താപരമായ കഴിവുകളുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് സംഭാവനകൾ നൽകുന്നു.

ശാരീരികവളർച്ച (Physical Development): പ്രാരംഭ ബാല്യഘട്ടം (early childhood) രണ്ടു തത്ത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(1) തലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വളർച്ച നടക്കുന്നത്; സെഫലോകോഡലി (cephalo-caudally). അതായത് ശിരസ്സിൽ നിന്നു താഴേക്കാണ് വളർച്ചയുടെ ദിശ. ശരീരത്തിന്റെ മുകൾഭാഗമാണ് കുട്ടികളിൽ താഴ്ഭാഗത്തേക്കാൾ ആദ്യം വളർച്ച നേടുക. ശൈശവത്തിൽ കുട്ടിയുടെ തല ശരീരത്തേക്കാൾ വലുപ്പം കൂടുതലുള്ളതായിരിക്കും. കുഞ്ഞ് ഇഴഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ നിരീക്ഷിച്ചുനോക്കൂ, ആദ്യം കൈ ഉപയോഗിച്ചും പിന്നീടു കാൽ ഉപയോഗിച്ചുമാണ് കുട്ടി ഇഴയുക.

(2) ശരീരത്തിന്റെ മധ്യഭാഗത്തു നിന്നു വളർച്ച ആരംഭിക്കുകയും പിന്നീട് മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലേക്കു സാവധാനത്തിൽ ഈ പ്രക്രിയ നീങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെ പ്രോക്സിമോഡിസ്റ്റൽ വളർച്ച (Proximodistal Trend) എന്നു പറയുന്നു. ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ കുട്ടി വസ്തുവിലേക്ക് ശരീരം മുഴുവൻ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും പിന്നീട് കൈകൾ കൊണ്ട് വസ്തുവിലേക്ക് ശ്രദ്ധതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടുതൽ പക്വത നേടിയ നാഡീവ്യവസ്ഥ ഉണ്ടാവുന്നതിന്റെ ഭാഗമായാണ് ഇത്തരം മാറ്റങ്ങൾ. അല്ലാതെ മറ്റുള്ളവരുടേത് അനുകരിക്കുകയല്ല. കാരണം, കാഴ്ചവൈകല്യമുള്ള കുട്ടികളിലും ഇത്തരം വളർച്ചകൾ ഉണ്ടാകുന്നു.

കുട്ടി ഉയരംവയ്ക്കുന്നതിനനുസരിച്ചു ശരീരത്തിന്റെ താഴ്ഭാഗം മെലിയുകയും ശരീരത്തിലെ കൊഴുപ്പിന്റെ അളവ് കുറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ശരീരത്തിലെ മറ്റേതു ഭാഗത്തേക്കാളും വേഗത്തിൽ തലച്ചോറും തലയും വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു. കുട്ടിയുടെ കഴിവുകളുടെ വളർച്ച പൂർണമാകുന്നതിൽ തലച്ചോറിന്റെ വികാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വളരെ വലുതാണ്. കണ്ണിന്റെയും കൈയുടെയും ഏകീകരണം, വസ്തുക്കൾ പിടിക്കുന്നത്, എഴുതാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ഇത്തരം കഴിവുകൾക്ക് ഉദാഹരണമാണ്. മധ്യ-അന്ത്യ ബാല്യത്തിൽ കുട്ടി ശരീരവളർച്ചയും ബലവും നേടുന്നു. അസ്ഥികളുടെയും പേശീവ്യവസ്ഥയുടെയും ചില അവയവങ്ങളുടെയും വളർച്ച കൂടുന്നതിന്റെ ഭാഗമായാണ് കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ വലുപ്പം വർധിക്കുന്നത്.

ചലനാത്മകവളർച്ച (Motor Development): പ്രാരംഭ ബാല്യത്തിൽ കൈകളെയും കാലുകളെയും ഉപയോഗിക്കുകയും ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ ചലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് മൊത്തമായി പേശി പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവ് (Gross motor skill). വിരലുകളുടെ ചലന നിയന്ത്രണം, കണ്ണിന്റെയും കൈയുടെയും ഏകോപനം എന്നിവയാണ് സൂക്ഷ്മമായ പേശി പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവ് (Fine motor skill). ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഇടതു/വലതു കൈയുടെ സ്വാധീനം കുട്ടി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും മുൻഗണന ഉറപ്പിക്കുന്നതും. പ്രാരംഭബാല്യത്തിലെ ഗ്രോസ് & ഫൈൻ മോട്ടോർ വളർച്ചയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട സവിശേഷതകൾക്ക് പട്ടിക 4.3 ൽ നോക്കുക.

മസ്തിഷ്കപ്രക്രിയകളുടെ വികാസം (Cognitive Develo-pment): വസ്തുക്കളുടെ സ്ഥിരതയെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള കഴിവ് ആർജിക്കുന്നതോടു കൂടി വസ്തുക്കളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മാനസിക പ്രതീകങ്ങൾ കുട്ടിയുടെ മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ഈ പ്രായത്തിൽ തന്റെ മുന്നിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ അതേപടി ചെയ്യാനുള്ള മാനസികശേഷിയുടെ അഭാവം ഉണ്ടായിരിക്കും. പ്രാരംഭ ശൈശവത്തിലെ ചിന്തയുടെ വളർച്ചയെ കുറിച്ച് പിയാഷേ 'പ്രീ ഓപ്പറേഷനൽ ഘട്ട'ത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു (preoperational thought – പട്ടിക 4.2. നോക്കുക). നേരിട്ട് സാന്നിധ്യത്തിലില്ലാത്ത വസ്തുവിനെ മാനസികമായി സങ്കൽപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവ് കുട്ടി ക്രമേണ ആർജിക്കുന്നു. ആളുകൾ, മരങ്ങൾ, വീട്, പട്ടി തുടങ്ങിയ വസ്തുക്കളുടെ /ജീവികളുടെ രൂപങ്ങൾ കുട്ടി വരയ്ക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടാകുമല്ലോ.

പ്രതീകങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഇത്തരം ചിന്ത

പട്ടിക 4.3 സ്ഥൂല സൂക്ഷ്മ പേശീ വികാസത്തിലെ പ്രധാന ശേഷികൾ

പ്രായം	ഗ്രോസ് മോട്ടോർ സ്കിൽ	ഫൈൻ മോട്ടോർ സ്കിൽ
3 വയസ്സ്	ചാടുന്നു, ഓടുന്നു.	വസ്തുനിർമാണം, ചൂണ്ടുവിരലും തള്ളവിരലും ഉപയോഗിക്കുന്നു.
4 വയസ്സ്	ഒരു കാലിനു പിറകെ മറ്റൊന്നു വച്ച് പടികൾ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.	ജിഗ്സോ പസിൽ കൃത്യമായി ചെയ്യുന്നു.
5 വയസ്സ്	വേഗത്തിൽ ഓടുന്നു. മത്സരം ആസ്വദിക്കുന്നു.	കൈയും ശരീരഭാഗങ്ങളും കണ്ണുപയോഗിച്ചു ഏകോപിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു.

കൾ കുട്ടിയുടെ മാനസികലോകം വലുതാവാൻ സഹായിക്കുന്നു. പ്രി ഓപ്പറേഷനൽ ചിന്തയുടെ മറ്റൊരു പ്രധാന ഘടകം സ്വയം കേന്ദ്രീകൃത മനോഭാവം (Ego-cetnrism) ആണ്. അതായത് കുട്ടി ലോകത്തെ തന്റേതു മാത്രമായ വീക്ഷണകോണിൽ നിന്നു കാണുകയും മറ്റുള്ളവരുടെ ഭാഗത്തെ മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും തന്നെ പോലെ ജീവനുള്ള വസ്തുവായിട്ടു കണക്കാക്കുന്നു (അനിമിസം), വസ്തുകൾക്ക് ജീവനുള്ളതായി അവകാശപ്പെടുന്നു. ഉദാ: കുട്ടി റോഡിൽ വഴുതിവീഴുമ്പോൾ റോഡ് തന്നെ വേദനിപ്പിച്ചു എന്നു പറയുന്നു. 4-7 വയസ്സാവുമ്പോൾ കുട്ടി തന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉത്തരങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഉദാ : ആകാശം നീല നിറമായത് എന്തുകൊണ്ട്? മരങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് വളരുന്നത്? ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ കാര്യങ്ങളുടെ നില നിൽപ്പിനെ കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ കുട്ടിയെ സഹായിക്കുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തെ പിയാഷേ ഇൻട്യൂട്ടീവ് ചിന്ത (Intuitive thought) എന്നു വിളിക്കുന്നു. പ്രീഓപറേഷനൽ ഘട്ടത്തിലെ കുട്ടികൾക്ക് കേന്ദ്രീകൃതമനോഭാവത്തിനുള്ള പ്രവണതയുണ്ടാവും. അതായത് ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക കാര്യത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. ഉദാ: വലിയ ഒരു ഗ്ലാസിൽ ജ്യൂസ് കുടിക്കുന്നതിനു പകരം ഇടുങ്ങിയ നീണ്ട ഗ്ലാസിൽ കുടിക്കാൻ താൽപ്പര്യപ്പെടുന്നു. യഥാർഥത്തിൽ രണ്ടു ഗ്ലാസിലും ഒരേ അളവ് ജ്യൂസ് തന്നെയാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് എങ്കിലും കുട്ടി നീണ്ട ഗ്ലാസ് തന്നെ താൽപ്പര്യപ്പെടുന്നു.

കുട്ടി വളർന്ന് ഏകദേശം 7 -11 വയസ്സാകുന്നതോടെ പ്രാരംഭ-അന്ത്യ ബാല്യകാലത്തെ ഇൻട്യൂട്ടീവ് ചിന്ത എന്ന അവസ്ഥയെ യുക്തിചിന്തയായി മാറ്റിയെടുക്കുന്നു. ഇതാണ് കോൺക്രീറ്റ് ഓപറേഷനൽ ചിന്ത (Concrete operational thought). ഇതു കുട്ടിയെ മുൻപ് ശരീരംകൊണ്ട് ചെയ്തിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാനസികമായി ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തൻ/ പ്രാപ്തയാക്കുന്നു. ഇവ തിരിച്ചും അതേപടി ചെയ്യാൻ പറ്റുന്നവയാണ്. ഒരു പരീക്ഷയിൽ കുട്ടി കളിമണ്ണു കൊണ്ടുള്ള ഒരേപോലെയുള്ള പന്തുകൾ കൊണ്ടുവന്നു. അതിൽ ഒരു ബോൾ ഗവേഷകൻ നീണ്ട നേർത്ത വസ്തുവിലേക്ക് ഉരുട്ടി വിടുകയും മറ്റേത് അതേ സ്ഥാനത്ത് നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തു. ശേഷം ഏതു ബോളിലാണ് കൂടുതൽ കളിമണ്ണ് ഉള്ളതെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ 7-8 വയസ്സുള്ള കുട്ടികൾ രണ്ടു ബോളിലും ഒരേ അളവിലാണ് കളിമണ്ണ് ഉള്ളതെന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിനു കാരണം ആ ബോൾ ഉരുണ്ടതിനു ശേഷം പൂർവസ്ഥിതിയിലേക്കു വന്നതായി കുട്ടിക്ക് സങ്കൽപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു കൊണ്ടാണ്. അതായത്, കുട്ടി യഥാർഥ വസ്തുക്കളെ തിരിച്ചും (reverse) ചിന്തിക്കാനുള്ള ശേഷി നേടിയെന്നാണ്.

പ്രവർത്തനം 4.2

ഒരേ വലുപ്പത്തിലുള്ള രണ്ട് ഗ്ലാസുകളിൽ ഒരേ അളവിൽ വെള്ളം ഒഴിക്കുക. രണ്ടാം ക്ലാസിലെ ഒരു കുട്ടിയോടും അഞ്ചാം ക്ലാസിലെ ഒരു കുട്ടിയോടും രണ്ടു ഗ്ലാസിലും ഒരേ അളവിൽ ആണോ വെള്ളം ഉള്ളതെന്നു ചോദിക്കുക. മറ്റൊരു നീളൻ ഗ്ലാസ് എടുക്കുക. കുട്ടിയുടെ മുൻപിൽ വച്ചുതന്നെ ആദ്യത്തെ ഒരു ഗ്ലാസിലെ വെള്ളം മൂന്നാമത്തെ ഗ്ലാസിലേക്ക് ഒഴിക്കുക. ഇപ്പോൾ ഏതു ഗ്ലാസിലാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ വെള്ളം എന്നു ചോദിക്കുക. അവരുടെ പ്രതികരണങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റമുണ്ടായോ?

ഇവിടെ എന്താണു സംഭവിച്ചത് എന്നാണു നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്? പ്രീ ഓപ്പറേഷനൽ ഘട്ടത്തിലെ കുട്ടി ആ വസ്തുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വശത്തേക്കു മാത്ര (നീളം അല്ലെങ്കിൽ ഉയരം) മായിരിക്കും ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുക. കോൺക്രീറ്റ് ഓപറേഷനൽ രീതി വസ്തുവിന്റെ പല വശങ്ങളെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ കുട്ടിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഇതു കുട്ടിയുടെ സ്വയം കേന്ദ്രീകൃത മനോഭാവം (Egocentrism) കുറയുന്നതിന കാരണമാവുന്നു. ചിന്തകൾ കൂടുതൽ അയവുള്ളതും പ്രശ്ന പരിഹാരങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ വഴികൾ തേടാനുമെല്ലാം ഇതു സഹായിക്കുന്നു. ആവശ്യമായ പദ്ധതികൾ മാനസികമായി മെച്ചപ്പെടുത്താൻ പഠിക്കുന്നു. പ്രീ ഓപറേഷനൽ ഘട്ടത്തിലെ കുട്ടിക്കു വസ്തുക്കൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും അവ്യക്തമായ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ/ ചിന്തിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. അതായത് വസ്തുക്കളുടെ അഭാവത്തിൽ ആശയങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഉദാ: ഒരു ആൾജിബ്ര (Algebra) പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാനുള്ള സമവാക്യം, ഭൂമിയുടെ വ്യാപ്തി സങ്കൽപ്പിക്കാൻ കഴിയുക എന്നിവയൊക്കെ അവർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും.

ചിന്താവികാസം ചിന്തകൾ കുട്ടിയുടെ ഭാഷ പഠനത്തെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നു. കുട്ടി എങ്ങനെയാണ് ഭാഷാനിയ

മങ്ങൾ, പദങ്ങൾ (Vocabulary) എന്നിവ വളർത്തിയെടുക്കുന്നത് എന്ന് നിങ്ങൾ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ പഠിക്കുന്നതാണ്.

സാമൂഹിക-വൈകാരിക വികാസം (Socio-emotional development): കുട്ടിയുടെ സാമൂഹിക-വികാസത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ പ്രധാന തലം അസ്തിത്വബോധം (Self), ലിംഗഭേദം/ലിംഗബോധം (Gender), ധാർമികബോധം (Moraltiy) എന്നിവയുടെ വളർച്ചയാണ്. പ്രാരംഭബാല്യഘട്ടത്തിൽ അസ്തിത്വബോധത്തിൽ സുപ്രധാന വളർച്ചകൾ ഉണ്ടാവുന്നു. സാമൂഹീകരണത്തിന്റെ ഫലമായി താൻ ആരാണ്, തന്റെ വ്യക്തിത്വം എന്തിനെന്നൊക്കെയുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകൾ കുട്ടിയിൽ ഉണ്ടാകുന്നു.

ബോക്സ് 7.4 ലിംഗഭേദവും ലിംഗകർത്തവ്യവും (Gender and Sex roles)

ചെസ്സ് പുരുഷന്മാരുടെ കളിയാണോ? അതോ സ്ത്രീയുടെയോ? രണ്ടുപേരുടെയും കളിയാണോ? ഡ്രൈവിങ്ങോ? ചർച്ചകൾ, ലബോറട്ടറിപരീക്ഷണങ്ങൾ എന്നിവയോ? ടി.വിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും വേണ്ടിയുള്ള പരസ്യങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് നമ്മുടെ ലിംഗബോധത്തെ നിർവചിക്കുന്നത്? ലിംഗവ്യത്യാസങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞർ നിരവധി ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകളെക്കാൾ കൂടുതൽ അക്രമസ്വഭാവം ഉള്ളവരാണെന്നാണ് ഈ പഠനങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. സിറ്റ് അപ്, ഹ്രസ്വദൂര ഓട്ടം, ലോങ് ജമ്പ് എന്നിവയിൽ പുരുഷന്മാർ മികവു കാണിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീകൾ കണ്ണിന്റെയും കൈയുടെയും ഏകോപനത്തിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ പേശികളും ലിംബുകളും പുരുഷന്മാരെക്കാൾ വഴക്കമുള്ളവയായിരിക്കും. ഇത്തരം വ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് കാരണമെന്തായിരിക്കും? ഇവ അനിവാര്യമായ മാറ്റങ്ങളാണോ? അതോ സ്ത്രീകൾ P\ n pt¼nÄXs¶ k {XKpW§ fparb pw (Feminine) പുരുഷന്മാർ ജന്മനാ പുരുഷഗുണവുമായും (Masculine) ജനിച്ചതാണോ? അല്ലെങ്കിൽ ഇത്തരം വ്യത്യാസങ്ങൾ എല്ലാ തന്നെ നമ്മൾ ജീവിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിന്റെ നിർമിതികളാണോ?

ലിംഗബോധമാണ് മനുഷ്യനെ സാമൂഹികെരിക്കുന്നതിൽ ഏറ്റവും ശക്തമായ ഒന്ന്.

അവ സ്ത്രീയുടെയും പുരുഷന്റെയും അനുയോജ്യമായ സ്വഭാവങ്ങൾ നിർണയിക്കുന്നു.

സെക്സ് എന്നത് പുരുഷൻ /സ്ത്രീ ആകുന്നതിലെ ശാരീരികമായ തലങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ലിംഗഭേദം (Gender) എന്നത് സാമൂഹികമായതാണ്. ലിംഗഭേദത്തിന് അനവധി തലങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് സ്ത്രീ/പുരുഷ സ്വത്വങ്ങളാണ്. മിക്കവരും 3 വയസ്സാകുമ്പോൾതന്നെ ഈ ബോധം ആർജിക്കുകയും തങ്ങൾ ഏതു ലിംഗംമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ വളരുന്നതോടെ ലിംഗപരമായുള്ള അഭിരുചികളും മുൻഗണനകളും അവരുടെ കളികളിലൂടെയും കളിപ്പാട്ടങ്ങളിൽ കൂടിയും പ്രകടമാകുന്നു.

ലിംഗഭേദമെന്നത് എങ്ങനെയാണ് സ്ത്രീ/പുരുഷന്മാർ പെരുമാറേണ്ടത്, ചിന്തിക്കേണ്ടത് എന്നൊക്കെയുള്ള ഒരു കൂട്ടം പ്രതീക്ഷകളാണ്. കുട്ടികളുടെ വളർച്ചയുടെ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ അവരെ സാമൂഹികെരിക്കുന്നതിൽ രക്ഷിതാക്കൾക്ക് വലിയ പങ്കുണ്ട്.

ശിക്ഷ/പ്രോത്സാഹനം എന്നിവയിലൂടെ അതതു ലിംഗത്തിന് അനുയോജ്യമായ രീതികൾ വളർത്തുകയും അല്ലാത്തവയെ ഇല്ലാതാക്കാനും മാതാപിതാക്കൾ ശ്രമിക്കുന്നു. പെൺകുട്ടികളെ സ്ത്രീകളെ പോലെ വളർന്ന് ആൺകുട്ടികളെ പുരുഷന്മാരായി പെരുമാറാനും പഠിപ്പിക്കുന്നു. സാമൂഹീകെരണത്തിന് സമപ്രായക്കാരും വലിയ സംഭാവനകൾ നൽകുന്നുണ്ട്.

സ്കൂളിൽ പോകുന്ന ആൺകുട്ടികളേക്കാൾ അതേ പ്രായത്തിലുള്ള പെൺകുട്ടികളോട് രക്ഷിതാക്കൾ അച്ചടക്കം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും വ്യത്യസ്തരീതിയിലുള്ള ജോലികൾ നൽകുന്നു. പെൺകുട്ടികളെ ആശ്രിതത്വവും ആൺകുട്ടികളെ നിരാശ്രയത്വവും ശീലിപ്പിക്കുന്നു. കാർട്ടൂണുകൾ അടക്കമുള്ള മാധ്യമങ്ങൾ ലിംഗ വാർപ്പുമാതൃകകളെ (Gender stereotypes) പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. ഗവേഷണങ്ങൾ പ്രകാരം, പരസ്യങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ കൂടുതൽ സമയം വീടിന്റെ ചുമതലകൾ ഏൽക്കേണ്ട ആളായും സൗന്ദര്യവർധകവസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടവരായും ചിത്രീകരിക്കുന്നു. അതേസമയം പുരുഷന്മാരെ കായിക ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടവരായും കാണിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ ഒരിക്കൽ ഇത്തരം ലിംഗചുമതലകൾ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതിനനുസരിച്ചു തങ്ങളുടെ ലോകം നിർമിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷകളെയും വാർപ്പുകളെയും പിന്തുടരാനുള്ള ഒരു പ്രവണത അവർക്കുണ്ടാവുന്നു.

ഇത്തരത്തിൽ തങ്ങളുടെ ലിംഗഭേദം കല്പിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് കുട്ടികൾ സാമൂഹീകെരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. ഒരിക്കൽ പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞാൽ കുട്ടികൾ അതേ നിയമങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ചെറിയ കുട്ടികൾ പ്രച്ഛന്നവേഷത്തിൽ പെൺവേഷങ്ങൾ ധരിക്കാൻ മടിക്കുന്നു. പെൺകുട്ടികൾ കളിക്കിടയിൽ അച്ഛന്റെ വേഷം ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നു. ഈ വിധത്തിലൊക്കെ കുട്ടികളിൽ ലിംഗവിവചനം (Gender typing) നടക്കുകയും അവർ അവയെ എൻകോഡ് ചെയ്ത് ഏതാണ് ഒരു പുരുഷൻ/സ്ത്രീ ആയിരിക്കാൻ ഏറ്റവും അനുയോജ്യം എന്നു മനസ്സിലാക്കി പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യ/സ്വാശ്രയബോധം വളരുന്നതോടുകൂടി കാര്യങ്ങൾ സ്വന്തമായി ചെയ്യാനുള്ള വ്യഗ്രത കാട്ടി തുടങ്ങുന്നു. എറിക്സൻ പറയുന്നത് പ്രകാരം, കുട്ടികളുടെ സ്വാശ്രയത്തോടുള്ള രക്ഷിതാക്കളുടെ പ്രതികരണമാണ് അവരിൽ കൂടുതൽ സ്വയംപര്യാപ്തബോധമോ കുറ്റബോധമോ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നത്.

ഉദാ: സൈക്ലിങ്, ഓട്ടം, സ്കേറ്റിങ് തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യവും അവസരവും ഒരുക്കുകയും കുട്ടിയുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് തൃപ്തികരമായ മറുപടികൾ/ പ്രതികരണങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അവർക്ക് കൂടുതൽ സ്വയംപര്യാപ്തത നൽകാൻ വഴിതെളിയുന്നു. നേരെ മറിച്ച്, അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾ അസംബന്ധങ്ങളും ഉപയോഗശൂന്യവുമാണെന്നും കളികൾ നല്ലതല്ല എന്നുമൊക്കെയുള്ള പ്രതികരണങ്ങൾ അവർ സ്വയം ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ കുറ്റബോധം ജനിപ്പിക്കുകയും ഭാവി ജീവിതത്തിൽ അത് പ്രതിഫലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബാല്യത്തിൽ കുട്ടികൾ വ്യക്തിത്വം മനസ്സിലാക്കുന്നത് അവരുടെ ശരീരപ്രകൃതവുമായി പരിമിതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഉയരമുള്ള ആളാണ്, അവൾക്ക് ഇരുണ്ട മുടിയാണ്, ഞാൻ ഒരു പെൺകുട്ടിയാണ് എന്നിങ്ങനെ, പിന്നീടുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ കുട്ടി അവരുടെ സ്വഭാവവും വ്യക്തിസവിശേഷതകളെയും മുൻനിർത്തി തങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഉദാ: ഞാൻ സ്മാർട്ടും എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യയുമാണ്, ടീച്ചർ എന്നെ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ ഏൽപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് അഭിമാനം തോന്നുന്നു. ഇവ കൂടാതെ, മാനസിക സവിശേഷതകളെ; സ്കൂളിലെ മ്യൂസിക്/പരിസ്ഥിതി ക്ലബ്ബുകളിൽ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ആത്മീയ ക്ലബ്ബുകളിൽ അംഗമാവുന്നത് പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു. സാമൂഹിക താരതമ്യത്തലൂടെയും കുട്ടി സ്വയം മനസ്സിലാക്കലുകൾ നടത്തുന്നു. മറ്റുള്ളവരുമായി താരതമ്യം ചെയ്തു തങ്ങൾക്ക് എന്തൊക്കെ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ല, എന്തൊക്കെ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നു എന്ന് കുട്ടികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഉദാ: ഞാൻ അതുലിനേക്കാൾ മാർക്ക് നേടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് മറ്റു ക്ലാസുകളിലെ കുട്ടികളേക്കാൾ വേഗത്തിൽ ഓടാൻ കഴിയുന്നു. തന്റെ വളർച്ച മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ് എന്ന ചിന്തയൊക്കെ സ്വന്തമായി ഒരു വ്യക്തിത്വം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതിലേക്ക് കുട്ടിയെ നയിക്കുന്നു. സ്കൂൾ പ്രവേശനത്തോടുകൂടി കുട്ടിയുടെ ലോകം കുടുംബത്തിൽനിന്നു വികസിക്കുകയും കൂടുതൽ വിശാലമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. സമപ്രായക്കാരുടെ കൂടെ കൂടുതൽ സമയം ചെലവഴിച്ചു തുടങ്ങുന്നതോടെ കുട്ടിയുടെ വളർച്ച രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ ഇത്തരം ഇടപെടലുകൾ നിർണായകമാകുന്നു.

പ്രവർത്തനം 4.3

നിങ്ങൾ പെൺകുട്ടിയാണെങ്കിൽ ഒരു ആൺകുട്ടിയായും ആൺകുട്ടികൾ പെൺകുട്ടിയെ പോലെയും ഒരു മണിക്കൂർ സമയത്തേക്ക് കൂട്ടുകാർക്കും രക്ഷിതാക്കൾക്കുമിടയിൽ അഭിനയിക്കുക. ശേഷം നിങ്ങളുടെ അനുഭവവും മറ്റുള്ളവർക്ക് അതിനോടുള്ള പ്രതികരണവും ശ്രദ്ധിക്കുക. അവരോട് അഭിപ്രായം ചോദിക്കുക. മറ്റൊരു ലിംഗമായി പ്രവർത്തിക്കുക എത്രത്തോളം ബുദ്ധിമുട്ടാണ് എന്ന അനുഭവം പങ്കുവയ്ക്കുക.

നൈതിക വികാസം (Moral Development): കുട്ടിയുടെ വികാസത്തിന്റെ മറ്റൊരു പ്രധാന തലം മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തികളിലെ തെറ്റും ശരിയും വേർതിരിച്ചറിയാൻ പഠിക്കുന്നതാണ്. കുറ്റബോധം തോന്നുക, മറ്റുള്ളവരുടെ ഭാഗത്തു നിന്ന് ചിന്തിക്കുക, വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുക – ഇവയെല്ലാം തന്നെ കുട്ടിയുടെ ധാർമികവളർച്ചയുടെ ഭാഗമാണ്. ചിന്താപരമായ വികാസം ഉണ്ടാവുന്ന വളർച്ചാഘട്ടത്തിലൂടെയും കുട്ടി കടന്നുപോകുന്നു. ലോറൻസ് കോൾബെർഗ് (Lawrence Kohlberg) പറയുന്നത്, കുട്ടി ഓരോ പ്രായത്തിലും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നൈതികവികാസഘട്ടത്തിലൂടെ കടന്നു പോകുന്നു എന്നാണ്. കോൾബെർഗ് കുട്ടികളുമായി അഭിമുഖം നടത്തുകയും ധാർമിക സംഘട്ടനം അനുഭവിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളെ അവർക്കു മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ശേഷം അവരോടു കാര്യ കാരണങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറയുന്നത് കുട്ടികൾ ഓരോ പ്രായത്തിലും തെറ്റും ശരിയും മനസ്സിലാക്കുന്നത് വ്യത്യസ്തമായാണ്. ഒൻപതു വയസ്സിനു മുകളിലുള്ള കുട്ടി കാര്യങ്ങളെ പുറമെയുള്ള സ്വാധീന ഘടകങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

കാരണം, തെറ്റുചെയ്തതിന് അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ശരിചെയ്തതിന് അഭിനന്ദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൗമാരത്തിലേക്കു വളർന്നു തുടങ്ങുന്ന

തോടെ മറ്റുള്ളവരുടെ, അതായത് രക്ഷിതാക്കളുടെയോ സമൂഹത്തിലെ നിയമങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ ഒരു ധാർമികബോധം കുട്ടിയിൽ വളർന്നു വരുന്നു. ഇത്തരം നിയമങ്ങൾ കുട്ടികൾ അവരുടെതും കൂടിയായി അനുകരിക്കുന്നു. അവയെ മറ്റുള്ളവരുടെ അംഗീകാരം ലഭിക്കാനും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകാനുമായി കുട്ടി സ്വയം ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. നിർബന്ധമായി പിന്തുടരേണ്ട നിയമങ്ങളായി അവയെ വീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പ്രായത്തിലുള്ള ധാർമിക നിയമങ്ങൾ ഇളക്കംതട്ടാത്തവ ആയിരിക്കുമെങ്കിലും കുട്ടി വലുതാകുന്നതിനുസരിച്ചു സ്വന്തമായുള്ള ധാർമിക ബോധവും മൂല്യങ്ങളും അവർ കണ്ടെത്തുകയും അനുവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബാല്യഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനദശയിൽ കുട്ടി കാര്യങ്ങളെ ഏകീകരിക്കാനും സന്തുലിതമാക്കാനുമുള്ള ഒരു വളർച്ച നേടുന്നതായി നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടാവും.

ഭാഷ വികസിക്കുന്നതിനാൽ യുക്തിപൂർവം ചിന്തിക്കാനും കുട്ടിക്ക് സാധിക്കുന്നു. കുടുംബം, സമപ്രായക്കാർ തുടങ്ങിയ സാമൂഹികവ്യവസ്ഥയിൽ കൂടുതൽ ഇടപെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അടുത്ത ഘട്ടം അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത് കൗമാരത്തിലും യൗവ്വനത്തിലും ഉണ്ടാകുന്ന വളർച്ചകളെയാണ്.

പ്രവർത്തനം 4.4

വർഷങ്ങളായി മാരകരോഗത്താൽ കഷ്ടപ്പെടുന്ന, പ്രതീക്ഷ നൽകുന്ന ഒന്നും തന്നെയില്ലാത്ത ഒരു രോഗിയുടെ തുടർന്നു ജീവിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം പിൻവലിക്കാമോ? ദയാവധത്തെ കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ടീച്ചറുമായി ചർച്ചചെയ്യുക.

കൗമാരത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികൾ (Challenges of Adolescence)

'പക്വതയിലേക്കുള്ള വളർച്ച' എന്നർഥം വരുന്ന 'അഡോളെസിരേ' (adolescere) എന്നാ ലാറ്റിൻ വാക്കിൽ നിന്നാണ് അഡോളസൻസ് (Adolescence - കൗമാരം) എന്ന വാക്ക് ഉത്ഭവിച്ചത്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ യൗവ്വനത്തിനും ബാല്യത്തിനും ഇടയിലുള്ള മാറ്റങ്ങളുടെ ഒരു കാലഘട്ടമാണ് കൗമാരം. പ്രായപൂർത്തിയുടെ പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ ലൈംഗികവളർച്ചയും പ്രത്യുൽപ്പാദനശേഷിയും നേടുന്ന കാലത്തെയാണ് പൊതുവേ കൗമാരം എന്നു നിർവചിക്കാറുള്ളത്. ശാരീരികമായും മാനസികവുമായ പെട്ടെന്നുള്ള മാറ്റങ്ങളുടെ ഒരു ദശയായാണ് കൗമാരത്തെ കണക്കാക്കുന്നത്. അതിനാൽ തന്നെ കൗമാരത്തിലെ ശാരീരികമാറ്റങ്ങൾ വേഗത്തിൽ ഉണ്ടാവുന്നവയും മാനസികമാറ്റങ്ങൾ വ്യക്തിയുടെ സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചുമിരിക്കുന്നു. ഉദാ: കൗമാരത്തെ വളരെ കുഴപ്പം നിറഞ്ഞതും ആശങ്ക ഉണ്ടാക്കുന്നതുമായ ഘട്ടമായി കാണുന്ന സംസ്കാരത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും കൗമാരത്തെ പക്വതയിലേക്കുള്ള തുടക്കമായും ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുക്കേണ്ട സമയമായും കാണുന്ന സംസ്കാരത്തിലേത്.

എല്ലാ സമൂഹത്തിലും കൗമാരം എന്ന ചെറിയ ഒരു ഘട്ടം ഉണ്ടാവുമെങ്കിലും എല്ലാ സംസ്കാരത്തിലും അത് ഒരുപോലെയല്ല വീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്.

ശാരീരികവളർച്ച (Physical development): പ്രായപൂർത്തി അല്ലെങ്കിൽ ലൈംഗികവളർച്ച ബാല്യത്തിന്റെ അന്ത്യവും കൗമാരത്തിന്റെ ആരംഭവുമാണ്. വളർച്ചയിലെയും ലൈംഗിക സവിശേഷതകളിലെയും നാടകീയ മാറ്റങ്ങൾ ഇതിന്റെ ഭാഗമാണ്. എന്നിരുന്നാലും പ്രായപൂർത്തിയാവുക എന്നത് പെട്ടെന്നുണ്ടാവുന്ന ഒരു അവസ്ഥയല്ല. മറിച്ച് ക്രമാനുഗതമായി ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു പ്രക്രിയാണ്. പ്രായപൂർത്തിയാവുന്നതോട് കൂടി ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഹോർമോണുകൾ പ്രാഥമികവും ദ്വിതീയവുമായ ലൈംഗിക വളർച്ചയിലേക്കു നയിക്കുന്നു. പ്രത്യുൽപ്പാദനശേഷിയുമായി നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വളർച്ചയെ പ്രാഥമികവും അനുബന്ധമായി ഉണ്ടാവുന്ന മറ്റു വളർച്ചകളെ ദ്വിതീയവുമായി കണക്കാക്കുന്നു. പ്രായപൂർത്തി നേടുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ആൺകുട്ടികളിൽ വളർച്ചാ അനുപാതത്തിലെ വർധനവ്, മുഖത്തെ രോമവളർച്ച (താടി, മീശ), ശബ്ദത്തിലെ മാറ്റം എന്നിവയാണ്. പെൺകുട്ടികളിൽ ആർത്തവത്തിന് രണ്ടുവർഷം മുൻപ് തന്നെ ശരീര ഉയരത്തിലുണ്ടാകുന്ന അതിവേഗത്തിലുള്ള വർധനവ് ഒരു ലക്ഷണമാണ്. സാധാരണഗതിയിൽ ആൺകുട്ടികൾ 12-13 വയസ്സിലും പെൺകുട്ടികൾ 10-11 വയസ്സിലും പ്രായപൂർത്തി കൈവരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഈ പ്രക്രിയയിൽ ചില വ്യതാസങ്ങളും സ്വാഭാവികമാണ്.

ഉദാ: സമപ്രായക്കാരായ രണ്ട് ആൺകുട്ടികളിൽ (രണ്ടു പെൺകുട്ടികളിൽ) ഒരാൾ മറ്റേയാളെക്കാൾ നേരത്തേ

പ്രായപൂർത്തി നേടുന്നു. ജനിതകവും പാരിസറിതിക വുമായ ഘടകങ്ങൾ ഇതിനെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. ഉദാ: സാരൂപ്യ ഇരട്ടകൾ (Identical twins) ഭാതൃ ഇരട്ടകളേക്കാൾ (Fraternal twins) അടുത്തടുത്തായുള്ള സമയങ്ങളിൽ പ്രായപൂർത്തി നേടുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ സാമ്പത്തികമായി മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന കുടുംബത്തിലെ കുട്ടികൾ പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന കുട്ടികളേക്കാൾ നേരത്തേ പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നു. പോഷകാഹാരവും വൈദ്യശാസ്ത്ര പുരോഗതിയുമുള്ള വ്യവസായിക രാജ്യങ്ങളിലെ കുട്ടികളിൽ പ്രായപൂർത്തിയുടെ പ്രായം കുറഞ്ഞുവരുന്നതും വസ്തുതയാണ്.

കൗമാരത്തിലെ ശാരീരികവളർച്ച അനവധി മാനസിക മാറ്റങ്ങളുടെ കൂടെയാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. എതിർലിംഗത്തോടുള്ള ആകർഷണവും ലൈംഗികകാര്യങ്ങളിൽ പുതിയ അറിവുകൾ നേടാനുള്ള കൗതുകവും എല്ലാം കൗമാരക്കാരിൽ വളർന്നുവരുന്നു.

വ്യക്തിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ജീവശാസ്ത്രപരമായ മാറ്റങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള ബോധവും രക്ഷിതാക്കൾ, സമപ്രായക്കാർ, സമൂഹം എന്നിവരൊക്കെ ലൈംഗികതയ്ക്ക് നൽകുന്ന ഊന്നലുമാണ് ഇത്തരത്തിൽ കൗമാരക്കാരിൽ ലൈംഗികതയുമായി അമിതശ്രദ്ധ ഉണ്ടാവാൻ കാരണമാകുന്നത്. എങ്കിൽ പോലും മിക്ക കുട്ടിക്കും ലൈംഗികതയെ കുറിച്ച് കൃത്യമായ അറിവുണ്ട്. അത് പോലെത്തന്നെ അനവധി തെറ്റിദ്ധാരണകളും നിലനിൽക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടിയുമായി ചർച്ചചെയ്യാൻ മടിക്കുന്നതിനാൽ രഹസ്യമായുള്ള വഴികളിൽ കൂടി ലൈംഗിക അറിവുകൾ തേടുന്നത് ഫലപ്രദവും ശാസ്ത്രീയവുമായ രീതിയല്ലാതെയായി മാറുന്നു. എയ്ഡ്സ്, മറ്റു ലൈംഗിക സംക്രമരോഗങ്ങൾ കൂടുതലുള്ളതിനാൽ ലൈംഗികതയെ കുറിച്ച് വളരെ അധികം ആശങ്കകളും ഉള്ള കാലഘട്ടം കൂടിയാണിത്.

ലൈംഗികമായുള്ള തിരിച്ചറിവുകളാണ് ലൈംഗിക അവബോധവും നല്ല ലൈംഗികസംസ്കാരങ്ങളിലേക്കുള്ള വഴികളും നിർവചിക്കുന്നത്. പ്രായപൂർത്തിയുടെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങളെ കുറിച്ച് അനുഭവപ്പെട്ടത്?

സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തെയും ശരീരത്തെയും പക്വതയോടെ അംഗീകരിക്കുക എന്നത് കൗമാരത്തിലെ വളർച്ചയുടെ മറ്റൊരു പ്രധാന ഭാഗമാണ്. പ്രായപൂർത്തി എന്നത് ശാരീരികമാറ്റങ്ങളോടൊപ്പംതന്നെ മറ്റു ചിന്താപരവും സാമൂഹികവുമായ മാറ്റങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നത് ഓർമിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്.

ചിന്താപരമായ വളർച്ചയിലെ മാറ്റങ്ങൾ (Cognitive Developmental Changes)

കൗമാരക്കാർക്ക് അവ്യക്തവും യുക്തിപരവും ആദർശപരവുമായ ചിന്തഗതിയായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. സ്വന്തം ചിന്തകളെയും മറ്റുള്ളവരുടെ ചിന്തകളെയും അവർ തന്നെക്കുറിച്ച് എങ്ങനെ ചിന്തിക്കുമെന്നുമൊക്കെ വിശകലനം ചെയ്യാനും പരിശോധന നടത്താനുമുള്ള കഴിവുണ്ടാകും. വളർന്നുവരുന്ന, യുക്തിപരമായ കഴിവുകൾ അവർക്ക് ഒരു പുതിയ തലത്തിലുള്ള സാമൂഹികചിന്താബോധം ഉണ്ടാക്കുന്നു. 11–15 ഉം ഇടയിലുള്ള ഘട്ടത്തിലാണ് ഫോർമൽ ഓപറേഷനൽ (Formal operational thought) ചിന്ത വളർന്നുവരുന്നത് എന്നാണു പിയാഷേ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. ഇത് കുട്ടിയെ കാര്യങ്ങൾ ആദർശപരമായി ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. തങ്ങളെ കുറിച്ച് ആദർശപരമായി ചിന്തിക്കുന്നത് കൂടാതെ മറ്റുള്ളവരെ കുറിച്ച് അത്തരത്തിൽ ചിന്തിക്കുകയും ഇത്തരം മാനദണ്ഡങ്ങൾ വച്ച് പരസ്പരം താരതമ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണമായി, രക്ഷിതാക്കളെ കുറിച്ച് ആദർശസങ്കൽപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും യഥാർഥ രക്ഷിതാക്കളെ അത്തരം മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് താരതമ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

പുതിയ ആശയങ്ങൾ /മാതൃകകൾ വരുമ്പോൾ ഏതൊക്കെയാണ് തങ്ങൾ പിന്തുടരേണ്ടത് എന്ന ആശയക്കുഴപ്പം അവർക്കുണ്ടാകുന്നു. തെറ്റും ശരിയും പരീക്ഷിച്ചു നോക്കുന്ന ആദ്യഘട്ടത്തിൽനിന്നു വിഭിന്നമായി, കൃത്യമായി ചിന്തിക്കാനും വിശകലനം ചെയ്തു കാര്യങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനും കൗമാരം ശ്രമിക്കുന്നു. ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ സാധ്യമായ എല്ലാ വഴികളും അന്വേഷിക്കുകയും കാരണങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ സന്നദ്ധരാവുകയും വ്യവസ്ഥാപിതമായ പരിഹാരങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള യുക്തിപൂർവമായ ചിന്താരീതിയെ, സാങ്കൽപ്പിക അനുമാനവാദം (Hypothetical deductive reasoning) എന്നു പറയുന്നു.

യുക്തിചിന്തകൾ ധാർമികവളർച്ചയെയും സ്വാധീനിക്കുന്നു. സാമൂഹികനിയമങ്ങൾ പൂർണമായ മാനദണ്ഡങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയും ധാർമിക നിയമങ്ങൾ അയവുകളുള്ളതായിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൗമാരക്കാർ ധാർമികമൂല്യങ്ങളെ പകരം

കണ്ടെത്തുകയും അന്വേഷിക്കുകയും അവയെ വ്യക്തിഗത മൂല്യങ്ങളായി സ്വാംശീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാ; എനിക്ക് പരിചയമുള്ളവരെ പോലെത്തന്നെ ഞാനും പുകവലിക്കണമോ? പരീക്ഷയ്ക്ക് നോക്കിയെഴുതുന്നത് ധാർമികമാണോ? ഇത്തരത്തിൽ സ്വന്തം ധാർമികമൂല്യങ്ങളുമായി ആശയക്കുഴപ്പവും സംഘർഷവും ഉണ്ടാവുമ്പോൾ കുട്ടി സമൂഹത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു.

കൗമാരക്കാരിൽ പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള സ്വയം കേന്ദ്രീകൃത മനോഭാവം (Egocentrism) ഉണ്ടാവുന്നു. ഡേവിഡ് എൽകിന്ദ് (David Elkind) പറയുന്നതു പ്രകാരം, ഭാവനയിലെ കാഴ്ചക്കാരും/സദസ്സും (Imaginary audience) കല്പിതകഥയുമാണ് (personal fable) സ്വയം കേന്ദ്രീകൃത മനോഭാവത്തിന്റെ രണ്ടു പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ. എല്ലാവരും തന്നെ നിരീക്ഷിക്കുകയും ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്ന തോന്നലാണ് ഭാവനയിലെ കാഴ്ചക്കാർ/സദസ്സ്. തന്റെ ഷർട്ടിലുള്ള മഷിപ്പാടുകൾ മറ്റുള്ളവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്ന ഒരു ആൺകുട്ടിയുടെ തോന്നൽ, മുഖക്കുരു വന്നതിനാൽ തന്റെ ത്വക്കിനെ കുറിച്ച് ആളുകൾ മോശമായി ചിന്തിക്കും എന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ ചിന്ത. ഇവയൊക്കെ മൂലം ഉണ്ടാവുന്ന മിഥ്യാധാരണകൾ കൗമാരക്കാരെ തങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളിൽ അമിതമായ ശ്രദ്ധ, ബോധം എന്നിവ ചെലുത്താൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. കൗമാരക്കാരുടെ വ്യക്തിസവിശേഷതകൾ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് കൽപ്പിതകഥ (Personal fable). താൻ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തനാണെന്ന ചിന്തയുള്ളതു കൊണ്ടു തന്നെ മറ്റാർക്കും തന്നെ മനസ്സിലാക്കാനാവില്ല എന്ന ധാരണയും അവർക്കുണ്ടാവുന്നു.

ഉദാ: എന്നെയാരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല എന്ന് കൗമാരക്കാർ പറയുന്നത് സാധാരണമാണ്. തങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തരാണ് എന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ യഥാർഥ ജീവിതത്തിൽനിന്ന് അകന്ന ഭാവന നിറഞ്ഞ കഥകൾ മെനയുന്നതാണ് കൽപ്പിതകഥ. ഇവ എന്നും കൗമാരത്തിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കും.

വ്യക്തിത്വരൂപീകരണം (Forming an Identtiy)

ഞാൻ ആരാണ്? ഏതു വിഷയമാണ് ഞാൻ പഠിക്കേണ്ടത്? ഞാൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കണോ? ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്കൊക്കെ ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ നിങ്ങൾ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം. ഇവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നത് ഒരാളുടെ വ്യക്തിത്വ നിർവചനം കണ്ടെത്താനുള്ള ത്വരയാണ് വ്യക്തമാകുന്നത്. നിങ്ങൾ ആരാണ്, എന്താണ് നിങ്ങളുടെ മൂല്യങ്ങൾ, ബന്ധങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ ഇവയെല്ലാമാണ് ഒരാളുടെ വ്യക്തിത്വം. രക്ഷിതാക്കളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വ്യക്തിത്വം ഉണ്ടാക്കുക എന്നത് കൗമാരത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന കടമ്പയാണ്.

അതിനാൽത്തന്നെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് ഒരു അകലം പാലിച്ചുകൊണ്ട് സ്വന്തമായുള്ള വ്യക്തിത്വം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനിടയിൽ മാതാപിതാക്കളുമായോ തന്നോടു തന്നെയോ ഒക്കെയുള്ള സംഘർഷങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കാം. അത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ തരണം ചെയ്യാനാകുന്നത് കൗമാരക്കാർക്ക് പുതിയ തിരിച്ചറിവുകൾ നൽകുന്നു. എന്നാൽ അവയെ അതിജീവിക്കാനാവാത്തവർ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാവുന്നു. എറിക്സൻ പറയുന്നത് ഈ വ്യക്തിത്വ ആശയക്കുഴപ്പം കുട്ടിയെ കൂട്ടുകാരിൽനിന്നും സമൂഹത്തിൽനിന്നും ഒറ്റപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നവർ ആയി മാറ്റുന്നു എന്നാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വ്യക്തിത്വം ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട പോവുന്നു.

കൗമാരക്കാർ സ്വതന്ത്രരാവാൻ ആഗ്രഹിക്കുമെങ്കിലും അത് പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ഭയം മൂലം മാതാപിതാക്കളെ തന്നെ ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആത്മവിശ്വാസവും അരക്ഷിതാവസ്ഥയും ഇടയ്ക്കിടെ മാറി വരുന്ന ഒരു പ്രയാണമാണിത്. ചില നേരങ്ങളിൽ, തന്നെ ഒരു കുഞ്ഞിനെ പോലെ പരിഗണിക്കുന്നതിൽ പരാതി പറയുമെങ്കിലും പലപ്പോഴും മതാപിതാക്കളുടെ തണലിൽ അവർ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും. തന്നോട് സാമ്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തിത്വത്തിനു വേണ്ടി നിരന്തരമായി അവർ തിരഞ്ഞുകൊണ്ടയിരിക്കുന്നു. ആരാണ് താൻ എന്നും എന്താണ് തന്റെ വ്യക്തിത്വം എന്നും വ്യക്തമായ ഒരുതരം കണ്ടെത്തലിനുള്ള വലിയ ശ്രമങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നതാണ്.

കൗമാരത്തിലെ വ്യക്തിത്വരൂപീകരണത്തിൽ അനവധി ഘടകങ്ങൾക്ക് സ്വാധീനമുണ്ട്.

സാമൂഹികമൂല്യങ്ങൾ, സാംസ്കാരികപശ്ചാത്തലം, കുടുംബം, വംശപരമായ പശ്ചാത്തലം, സാമൂഹിക-സാമ്പത്തികസ്ഥിതി എന്നിവയ്ക്കെല്ലാം കൗമാരക്കാർക്ക് സമൂഹത്തിൽ തന്റെ സ്ഥാനം കണ്ടെത്തുന്നതിൽ

അതിന്റേതായ സ്ഥാനമുണ്ട്. കൂടുതൽ സമയം വീടിനു പുറത്തു ചെലവഴിക്കുന്നതിനാൽ കുടുംബബന്ധങ്ങൾ അപ്രധാനമാവാനുള്ള സാധ്യതയുമുണ്ട്.

അതോടൊപ്പം സമപ്രായക്കാരുടെ വലിയ അളവിലുള്ള അംഗീകാരവും സഹായവും ഈ ഘട്ടത്തിൽ ആവശ്യമായി വരുന്നു. അവരുമായുള്ള നിരന്തരമായ ഇടപെടലുകൾ തന്റെ സാമൂഹിക കഴിവുകളെ പുതുക്കാനും വിവിധ സാമൂഹികസ്വഭാവങ്ങൾ പഠിക്കാനും സഹായിക്കുന്നു. രക്ഷിതാക്കൾ, സമപ്രായക്കാർ എന്നിവർ കൗമാരക്കാരുടെ വിവിധ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റി നൽകുന്നു. തൊഴിൽസംബന്ധമായുള്ള സംഘങ്ങളാണ് ഈ ഘട്ടത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകത. മുതിർന്നു കഴിഞ്ഞാൽ എന്തു ചെയ്യാനാണ് പോകുന്നത് എന്ന ചോദ്യത്തെ നേരിടാൻ ഭാവിയെ പറ്റി ചിന്തിക്കാനും യാഥാർഥ്യബോധമുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളും ആവശ്യമാണ്. ചില സംസ്കാരങ്ങളിൽ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് തൊഴിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ചിലയിടത്ത് അവ നൽകപ്പെടുന്നില്ല. പകരം രക്ഷിതാക്കളെടുക്കുന്ന തീരുമാനം കുട്ടി അംഗീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. നിങ്ങൾ പഠിക്കാനുള്ള വിഷയം തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ ഉണ്ടായ അനുഭവം എന്താണ്? കരിയർ നിർദേശം/ കൗൺസലിങ് എന്നത് പഠിക്കാനുള്ള നിരവധി വിഷയങ്ങളെ / കോഴ്സുകളെ കുറിച്ചും അറിവ് നേടാൻ ആവശ്യമായ മാർഗനിർദേശങ്ങളെ കുറിച്ചും അവബോധം നൽകുക എന്നതാണ്.

ചില പ്രധാന വസ്തുതകൾ (Some major concerns): സംഘർഷങ്ങൾ, അനിശ്ചിതാവസ്ഥ, ഏകാന്തത, ഗ്രൂപ്പ് സമ്മർദം എന്നിവയെല്ലാം നേരിടുന്ന പ്രായം എന്ന നിലയിൽ കൗമാരം എളുപ്പം വഴിതെറ്റാവുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായി തോന്നിയേക്കാം. കൗമാരത്തിലെ സ്വാതന്ത്ര്യം, കൂട്ടുകാരുടെ സ്വാധീനം, എന്നിവയെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കിയേക്കാം. കൂട്ടുകാരുടെ സമ്മർദം അനുകൂലമോ പ്രതികൂലമോ ആയും വരാം. പുകവലി, മദ്യം, ലഹരി ഉപയോഗം, രക്ഷിതാക്കളെ എതിർക്കൽ തുടങ്ങിയ തരത്തിലുള്ള വിഷയങ്ങളുമായി ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ അവർക്ക് പ്രയാസം തോന്നാം. സംശയം, ആശങ്ക, ഭാവിയെ കുറിച്ചുള്ള ഭയം എന്നിവയും ഉണ്ടാവാം. അതോടൊപ്പം സന്തോഷം, ആവേശം എന്നിവയും തങ്ങളുടെ വളർച്ചയിലെ വെല്ലുവിളികളെ മറികടക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഉണ്ടാകും. കൗമാരക്കാർ നേരിടുന്ന ചാപല്യം, ലഹരി ഉപയോഗം, ആഹാരരീതിയിലെ ക്രമക്കേടുകൾ എന്നിവയെ കുറിച്ച് ഇനി ചർച്ചചെയ്യാം.

കൗമാരകുറ്റകൃത്യങ്ങൾ (Delinquency): സമൂഹം അംഗീകരിക്കാത്ത തരത്തിലുള്ള വിവിധ ശീലങ്ങൾ, സ്വഭാവരീതികൾ, കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ എന്നിവയാണവ. ഉദാ: വീട്ടിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടി പോവുക, മോഷണം, കൊള്ള, അക്രമസ്വഭാവം (ഗുണ്ടായിസം) തുടങ്ങിയ സ്വഭാവരീതികളിലൂടെ കുട്ടിക്ക് സമൂഹത്തിൽ മോശം പ്രതിച്ഛായ, വിശ്വാസയോഗ്യർ അല്ലാതാകുക, കുറഞ്ഞ നേട്ടങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെയാണുണ്ടാവുക. രക്ഷിതാക്കളുടെ ശിക്ഷണത്തിലെ പാളിച്ച, അച്ചടക്കമില്ലാത്ത സ്വഭാവം, കുടുംബകലഹങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് കൂടാതെ സാമ്പത്തികമായി വളരെ പിന്നാക്ക കുടുംബത്തിൽനിന്നുള്ളവർ, തൊഴിൽരഹിതർ, മധ്യവർഗത്തിന്റെ ചൂഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകപ്പെടുന്നവർ, സാമൂഹികമായ ഒറ്റപ്പെടൽ/പാർശ്വവൽക്കരണം അനുഭവിക്കുന്നവർ എന്നിവരും കൂട്ടുകാരുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റാൻ വേണ്ടിയും ഒക്കെ ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും മിക്ക കുട്ടികളും ആ അവസ്ഥയിൽത്തന്നെ തുടരണം എന്നില്ല. സൗഹൃദത്തിലെ മാറ്റം, സമൂഹത്തോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളെ കുറിച്ചും തന്നെ കുറിച്ചുമുള്ള ബോധം, സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തോടു തോന്നുന്ന വില, മാതൃകാ വ്യക്തികളെ അനുകരിക്കാനുള്ള പ്രവണത, മോശം മനോഭാവത്തെ ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ, സ്വയം ബഹുമാനക്കുറവിനെ മറികടക്കാനുള്ള ശ്രമം എന്നിവയൊക്കെ ഇത്തരം സ്വഭാവരീതികളെ/ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ക്രമേണ കുറയ്ക്കാൻ സാഹചര്യമൊരുക്കുന്നു.

ലഹരി ഉപയോഗം (Substance abuse): പുകവലി, മദ്യപാനം, മയക്കുമരുന്നുപയോഗം തുടങ്ങിയ ലഹരി വസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗങ്ങൾക്ക് പെട്ടെന്ന് വശംവദമാകുന്ന പ്രായമാണ് കൗമാരം. വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആശ്വാസം എന്ന രീതിയിൽ ചിലർ ഇത് തുടങ്ങുമ്പോൾ അതവരുടെ ഭാവിയിലെ പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടാനും തീരുമാനമെടുക്കാനുമുള്ള കഴിവിനെയും പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നു. പുകവലിയുടെയും മദ്യത്തിന്റെയും ഉപയോഗത്തിന് കാരണമാവുന്നത് സമപ്രായക്കാരുടെ സമ്മർദ്ദമോ താനുൾപ്പെടുന്ന കൂട്ടത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിനു വേണ്ടിയോ സമൂഹം തന്നെ ഒരു

മുതിർന്ന ആളായി പരിഗണിക്കാനോ ഉള്ള ആഗ്രഹം / ആവശ്യം, സ്കൂളിലെ ഹോംവർക്ക് പോലെയുള്ള ആശങ്ക ഉളവാകുന്ന ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളിൽ നിന്നു മാറി നിൽക്കുക എന്നിവയൊക്കെയാണ്.

പുകവലിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിക്കോട്ടിൻ (Nicotine) എന്ന രാസവസ്തുവിന്റെ ലഹരിസ്വഭാവം കൗമാരക്കാരെ അതിൽനിന്നു പിന്മാറാതെ തുടരാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. മദ്യം, മയക്കുമരുന്ന്, നിക്കോട്ടിൻ എന്നിവയുടെ ഉപയോഗമുള്ള കൗമാരക്കാരിൽ അക്രമ സ്വഭാവം, ആശങ്ക, വിഷാദം, പ്രവചിക്കാനാവാത്ത അവസ്ഥ, കുറഞ്ഞ അഭിമാനബോധം, നേട്ടങ്ങൾ നേടാനുള്ള കുറഞ്ഞ പ്രതീക്ഷ / ആഗ്രഹം എന്നിവ യൊക്കെ കാണപ്പെടുന്നു. കൂട്ടുകാരുടെ സമ്മർദം, പങ്കു വയ്ക്കൽ എന്നിവയൊക്കെ മറ്റു ലഹരികൾ പരീക്ഷി ക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ താൻ കൂട്ടത്തിനു പുറത്താകും എന്ന ചിന്തയാണ് ഇതിനു പിന്നിൽ.

ഏറെനാൾ തുടരുന്ന ലഹരിയുപയോഗം വ്യക്തിയിൽ മാനസികമായ ആശ്രയത്വം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അതായത്, മദ്യം, ലഹരി, നിക്കോട്ടിൻ എന്നിവയുടെ ഉപയോഗം വ്യക്തിയുടെ തുടർന്നുള്ള ജീവിതത്തെ സാരമായി ത്തന്നെ ബാധിക്കുന്നു. രക്ഷിതാക്കൾ, കൂട്ടുകാർ, സഹോദരങ്ങൾ, മുതിർന്നവർ എന്നിവരുടെ അനുകൂ ലവും സൗഹാർദപരവുമായ ബന്ധങ്ങൾ കുട്ടിയെ ലഹരി ഉപയോഗത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുനിൽക്കാൻ സഹായി ക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കും. ഇന്ത്യയിൽ വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ലഹരിവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം ന്യൂ ദൽഹിയിലെ 'സോസൈറ്റി ഫോർ തിയേറ്റർ ഇൻ എജ്യുക്കേഷൻ പ്രോഗ്രാം' ആണ്. 13 നും 25 നും ഇടയിൽ പ്രായമുള്ളവരെ ലക്ഷ്യമാക്കി അവർ തെരുവുനാടകങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു അതിലൂടെ എങ്ങനെ ലഹരിയോട് 'ഇല്ല' എന്നു പറയാം എന്നും ഈ പദ്ധതി പഠിപ്പിച്ചു തരുന്നു. സർക്കാർ ഇതര സംഘടനകൾ നടത്തുന്ന ലഹരിവിരുദ്ധ പദ്ധതികളിൽ ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണമായി ഈ പദ്ധതിയെ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ ലഹരി വിരുദ്ധ പദ്ധതി തിരെഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ആഹാരശീലത്തിലെ ക്രമക്കേടുകൾ (Eating Disorders): ഭാവനാത്മകമായ ലോകവും മറ്റുള്ളവരുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുന്ന രീതികളുമെല്ലാം കൗമാരക്കാരെ തങ്ങളുടെ ശരീരത്തിനു മേൽ പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള ശീലങ്ങൾക്കു വിധേയരാക്കുന്നു. അത്തരത്തിൽ പട്ടിണി കിടന്നും ആഹാരം ഗണ്യമായി കുറച്ചും ശരീരഭാരം കുറയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പ്രവണതയാണ് അനോ റെക്സിയ നേർവോസ (Anorexia nervosa).

ഇതിനായി ബോധപൂർവം കൊഴുപ്പുണ്ടാകുന്ന തരം ആഹാരങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുന്നതും പ്രത്യേക തരം ആഹാ രങ്ങൾ മാത്രം കഴിക്കുന്നതും കൗമാരക്കാരിൽ സ്വാഭാവി കമായി കണ്ടുവരുന്ന ഒരു ശീലമാണ്. ശരീരം മെലി ഞ്ഞിരിക്കുന്നത് സൗന്ദര്യത്തിന്റെ അളവുകോലായി മാധ്യമങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും അത്തരം ഫാഷനെ അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുമെല്ലാം അനോറെക്സിയ നേർവോസ എന്ന ആഹാരരീതിയിലെ ക്രമക്കേടിലേക്കു നയിക്കുന്നു. ബുളീമിയ നെർവോസ (Bulimia Nervosa) എന്നത് ഇതിനു സമാനമായ ആഹാരശീലത്തിലെ മറ്റൊരു ക്രമക്കേടാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ആളുകൾ ഒരു നിശ്ചിത അളവിൽ അടിക്കടി ആഹാരം കഴിച്ചുകൊണ്ടേ യിരിക്കും. അധികമായി ആഹാരം കഴിച്ചു എന്ന തോന്നി ക്കഴിഞ്ഞാൽ ഇക്കൂട്ടർ സ്വയം ഛർദ്ദിപ്പിക്കുകയോ കുറച്ചു ദിവസത്തേയ്ക്ക് പട്ടിണികിടക്കുകയോ ചെയ്യും. അനോറെക്സിയ നേർവോസയും ബുളിമിയയും സാധാരണഗതിയിൽ നഗരവാസികളായ പെൺകുട്ടി കളിലാണ് കൂടുതൽ കണ്ടുവരുന്നത്.

യൗവ്വനവും വാർധക്യവും (adulthood and old age)

യൗവ്വനം (Adulthood)

ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള, പക്വത ആർജിച്ച, സ്വയം പര്യാപ്തത നേടിയ സമൂഹത്തോട് കൂടിച്ചേർന്നു നിൽ ക്കുന്നതുമായ ഒരാളാണ് യൗവ്വന കാലഘട്ടത്തിലുള്ള യാൾ. എങ്കിലും ഇത്തരം ഗുണങ്ങൾ ആർജിക്കുന്നതിൽ വ്യക്തികൾക്കനുസരിച്ച് ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ ഉണ്ടാവാം. മുതിർന്ന വ്യക്തിയാവുന്നതിൽനിന്നും മുതിർന്ന വ്യക്തിയുടെ ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കുന്നതിലേക്കുള്ള ഒരു മാറ്റം ഈ ഘട്ടത്തിൽ നടക്കുന്നു. ചിലർ പഠനത്തോ ടൊപ്പം ജോലിചെയ്യുകയും എന്നാൽ ചിലർ പഠനവേള യിൽത്തന്നെ വിവാഹം ചെയ്യുകയും പഠനം നിർത്തു കയും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ അവരുടെ രക്ഷിതാക്കൾ ക്കൊപ്പം ജീവിക്കുകയും സാമ്പത്തികമായി സ്വയം പര്യാപ്തത നേടുകയും ചെയ്യുന്നു.

വ്യക്തിയുടെ സാമൂഹികസാഹചര്യങ്ങളാണ് അയാളുടെ ചുമതലകൾ നിർണയിക്കുന്നത് എന്നും

പറയാം. വിവാഹം, ജോലി, കുട്ടികൾ ഉണ്ടാവുന്നത് എന്നിവയിൽ ഇത്തരം സാമൂഹിക പ്രതിഭാസങ്ങൾക്ക് ഓരോ സമൂഹത്തിലും അതത് സംസ്കാരം അനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്ത സമയമാണുണ്ടാവുക. പക്ഷേ, ഒരു നിശ്ചിത സമൂഹത്തിൽ അവയ്ക്ക് വ്യക്തിയുടെ വളർച്ചയുടെ ഭാഗമായി ഒരു നിശ്ചിത സമയവും ക്രമവുമുണ്ടാവും.

പ്രാരംഭ യൗവ്വനഘട്ടത്തിൽ രണ്ട് പ്രധാന ചുമതലകളാണുണ്ടാവുക. മുതിർന്ന ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിനു വേണ്ട സാധ്യത കണ്ടെത്തുകയും സുസ്ഥിരമായ ഒരു ജീവിതക്രമം വളർത്തിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നിവയാണവ. ക്രമാനുഗതമായി ആശ്രയത്തിൽ നിന്നും സ്വാശ്രയത്തിലേക്കുള്ള ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

ഔദ്യോഗികജീവിതവും ജോലിയും (Career and work): ഒരു ജീവിതോപാധി നേടുക, തൊഴിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുക, കരിയർ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുക എന്നിവയൊക്കെ ജീവിതത്തിന്റെ ഇരുപതുകളിലും മുപ്പതുകളിലും വ്യക്തികളുടെ പ്രധാന വിഷയമാണ്. ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുക എന്നത് എല്ലാവരുടെയും ജീവിതത്തിലെ വെല്ലുവിളിയാണ്.

വിവിധ രീതിയുള്ള പൊരുത്തപ്പെടലുകൾ, തന്റെ കഴിവ് തെളിയിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രത, മത്സരങ്ങളുമായി ഇടപെടുക, തൊഴിൽദാതാവിന്റെയും തന്റെയും പ്രതീക്ഷകൾക്കൊത്ത് പോകുക തുടങ്ങിയ വിവിധ വിട്ടുവീഴ്ചകളും ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാകുന്നു. പുതിയ ചുമതലകളുടെയും ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുടെയും തുടക്കംകൂടിയാണിത്. കരിയർ ഉണ്ടാക്കുക, അതിനെ വിലയിരുത്തുക എന്നത് യൗവ്വനത്തിലെ ഒരു പ്രധാന പ്രക്രിയ ആയിത്തീരുന്നു.

വിവാഹം, രക്ഷാകർത്തൃത്വം, കുടുംബം (Marriage, Parenthood and Family): വിവാഹത്തിലേക്കു കടക്കുന്നതോടുകൂടി മുതിർന്ന വ്യക്തി പലതരത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയനാകുന്നു. അറിയുന്ന/അപരിചിതനായ ഇണയെ മനസ്സിലാക്കുക, ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളോടെ ഒത്തുപോവുക, താൽപ്പര്യങ്ങളും അഭിരുചികളും പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കുക തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ പുതിയ പൊരുത്തപ്പെടലുകൾ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാകുന്നു. രണ്ടുപേരും ജോലിചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിൽ വീട്ടിലെ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും ചുമതലകളുംകൂടി പങ്കുവയ്ക്കേണ്ട സാഹചര്യം ഉണ്ടാകുന്നു.

ഇതുകൂടാതെ, ഒരു കുട്ടിയുടെ രക്ഷിതാവാക്കുക എന്നത് കുഞ്ഞിനോടുള്ള സ്നേഹവും വാത്സല്യവും സൃഷ്ടിക്കുമെങ്കിലും വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അൽപ്പം പ്രയാസമുള്ള ഒരു മാറ്റം കൂടിയായി മാറിയേക്കാം. കുട്ടികളുടെ എണ്ണം, സമൂഹത്തിൽ നിന്നു ലഭ്യമാകുന്ന സഹകരണം/സഹായം, ദമ്പതികളുടെ സന്തോഷം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വ്യക്തിക്ക് രക്ഷിതാവിന്റെ ചുമതല അനുഭവപ്പെടുക.

പങ്കാളികളിൽ ഒരാളുടെ മരണം/വിവാഹമോചനം എന്നിവ കുടുംബത്തെ ഒറ്റ രക്ഷിതാവിനു കീഴിലാക്കുകയും കുട്ടിയെ ഒറ്റയ്ക്ക് സംരക്ഷിക്കേണ്ട അവസ്ഥ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാലത്ത് സ്ത്രീകളും ജോലിക്ക് പോകുന്നതിനാൽ രക്ഷിതാക്കൾ ഇരുവരും ജോലിക്ക് പോകുന്ന കുടുംബസാഹചര്യമാണുള്ളത്. ഇത് ഒറ്റ രക്ഷിതാവ് ഉണ്ടാവുന്ന അവസ്ഥ പോലെത്തന്നെയുള്ള ഒരു കുടുംബാന്തരീക്ഷമാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. കുട്ടിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക, രോഗശുശ്രൂഷ, ജോലിഭാരത്തിനിടയ്ക്ക് ശ്രദ്ധ നൽകാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നിങ്ങനെ ഒറ്റ രക്ഷിതാവ് നേരിടുന്ന വിഷമതകൾതന്നെ മേൽപ്പറഞ്ഞ തരം രക്ഷിതാക്കളും അനുഭവിക്കുന്നു. എങ്കിലും രക്ഷിതാവ് ആകുന്നതു വഴി ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന വിഷമതകൾ, വെല്ലുവിളികൾ ഒക്കെ വ്യക്തിയുടെ വളർച്ചയ്ക്കും പുതിയ തലമുറയ്ക്കുള്ള ഒരു വഴികാട്ടിയായും ഒക്കെ വർത്തിക്കുന്നു എന്നു പറയാം.

മധ്യവയസ്സിൽ ശരീരത്തിനുണ്ടാവുന്ന മാറ്റങ്ങൾ ശരീരം കൂടുതൽ പക്വത നേടുന്നതിന്റെ ഭാഗമാണ്. അതിനാൽ ഇത്തരം മാറ്റങ്ങളുണ്ടാവുന്ന പ്രായം വ്യക്തികൾക്കനുസരിച്ചു മാറാം. മിക്ക മധ്യവയസ്കർക്കും ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ആരോഗ്യക്ഷയങ്ങൾ അനുഭവപ്പെട്ടുതുടങ്ങുന്നു. കാഴ്ചക്കുറവ്, കേൾവിക്കുറവ്, ആകാരത്തിലെ മാറ്റങ്ങൾ (ചർമത്തിലെ ചുളിവുകൾ, മുടി നരയ്ക്കുന്നത്/ മുടിയുടെ കട്ടി കുറയുന്നത്, തടി കൂടുക) തുടങ്ങിയവ പോലെ. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മാനസികശേഷികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാവുമോ? ചില മാനസികശേഷികൾ കുറയുന്നതും ചിലത് അതേപോലെ നിലനിൽക്കുന്നതായും കരുതപ്പെടുന്നു. ഇവർക്ക് ഹ്രസ്വകാല ഓർമകൾ നിലനിൽക്കുകയും ദീർഘകാല ഓർമശക്തി ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാ: മധ്യവയസ്കനായ ഒരാൾ ഒരു ഫോൺ നമ്പർ കേട്ടാൽ ആ നിമിഷത്തിൽ അത് ഓർത്തുവയ്ക്കുകയും അൽപ്പം ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അത് മറന്നുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓർമ വലിയ അളവിൽ കുറയുമെങ്കിലും പ്രായത്തിനൊപ്പം അനുഭവജ്ഞാനം

(wisdom) വർധിക്കുന്നു. വ്യക്തികളുടെ വ്യത്യസ്തത അവരുടെ ബുദ്ധിശക്തിയിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു എന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാണ്. എല്ലാ കുട്ടികളും ഒരു പോലെയല്ല എന്നതുപോലെ എല്ലാ മുതിർന്ന വ്യക്തിക്കും അനുഭവജ്ഞാനം ഉണ്ടാകണം എന്നുമില്ല.

വാർധക്യം (Old age)

വാർധക്യം എപ്പോഴാണ് ആരംഭിക്കുക എന്നത് എളുപ്പം നിർണയിക്കാനാവുന്ന കാര്യമല്ല. സാധാരണയായി വിശ്രമ/വിരാമ കാലഘട്ടത്തെയാണ് വാർധക്യവുമായി ചേർത്തു വായിക്കാറുള്ളത്. ഇന്ന് ആളുകൾ കൂടുതൽ കാലം ജീവിക്കുന്നതിനാൽ ജോലിയിലെ വിരാമ കാലയളവ് നീളുകയും വാർധക്യം നിശ്ചയിക്കാനുള്ള സൂചിക (cut off point) മുന്നോട്ടുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിശ്രമകാലയളവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുക, വിധവ / വിഭാര്യൻ ആക്കപ്പെടുന്ന അവസ്ഥ, രോഗം, മരണം തുടങ്ങിയവയാണ് വാർധക്യകാലത്ത് നേരിടുന്ന ചില പ്രധാന വെല്ലുവിളികൾ. ഇന്ന് വാർധക്യത്തിന്റെ ചിത്രം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എഴുപതു വയസ്സു കഴിഞ്ഞിട്ടും പ്രവർത്തനനിരതരായിരിക്കുന്ന ഊർജ സ്വലരും ക്രിയാത്മകതയുള്ളവരുമുണ്ട്. അവർ മത്സര ശേഷിയുള്ളവരും ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ മേഖലകളിൽ സമൂഹം വിലമതിക്കുന്നവരുമാണ്. നമുക്ക് രാഷ്ട്രീയം, കല, സാഹിത്യം, ശാസ്ത്രം, വാണിജ്യം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ ഇത്തരത്തിൽ നിരവധി പേരെ കാണാൻ കഴിയും. 'ഭയപ്പെടുത്തുന്ന ജീവിതദശ' എന്ന് വാർധക്യ ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സാമൂഹികനിർവചനം അതിനാൽ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക പശ്ചാത്തലം, ആരോഗ്യപരി രക്ഷയുടെ ലഭ്യത, ആളുകളുടെ മനോഭാവം, സാമൂഹ ത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷയും സഹായസഹകരണങ്ങളുടെ ലഭ്യതയും എന്നിവയെല്ലാം ആശ്രയിച്ചാണ് വാർധക്യകാലം ഒരാൾക്ക് എങ്ങനെ അനുഭവപ്പെടുന്നു എന്നിരിക്കുന്നത്. യൗവ്വനത്തിൽ ജോലിയാണ് പ്രധാനം. പിന്നീടു കുടുംബം മുഖ്യമായി മാറുന്നു. പിന്നീട് ആരോഗ്യരക്ഷയ്ക്കാണ് മുൻഗണന നൽകപ്പെടുന്നത്. ജോലിയിലെ കാര്യക്ഷമത, കുടുംബബന്ധങ്ങളിലെ സ്നേഹം, സൗഹൃദവലയങ്ങളിലെ ഊഷ്മളത, വ്യക്തിയുടെ ആരോഗ്യാവസ്ഥ, മാനസികമായുള്ള ഉണർവ്/ ആരോഗ്യം എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് വിജയകരമായ വാർധക്യ ഘട്ടം ഉണ്ടാകുന്നത്.

തൊഴിൽജീവിതത്തിൽനിന്നുള്ള വിരമിക്കൽ പ്രധാന മാണ്. ചിലർ ഇതിനെ ഒരു ദുർഘട സാഹചര്യമായാ യാണ് കാണുന്നത്. വ്യക്തിയുടെ തൃപ്തിയുടെയും അഭിമാനത്തിന്റെയും ഒരു വലിയ സ്രോതസ്സ് ഇല്ലാതാ കുന്നു എന്ന നിലയിലാണ് വിരമിക്കലിനെ അവർ പരിഗ ണിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ചിലർ സ്വന്തം താൽപ്പര്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ചെലവഴിക്കാനുള്ള ഒരു മാറ്റം /സമയമായി ഈ ഘട്ടത്തെ കാണുന്നു. പുതിയ അനുഭവവും അറിവുകളും തുറന്ന മനസ്സോടെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നവരും തുടർന്നും നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും ഈ സമയത്ത് കൂടുതൽ തിരക്കുകളിൽ ഏർപ്പെടാനും സാഹചര്യവുമായി പൊരുത്തപ്പെടാനും ശ്രമിക്കുന്ന തായി കാണാം.

കുടുംബത്തിലെ മാറ്റങ്ങളെ പുതിയ ചുമതലകൾ (മുത്തശ്ശൻ, പേരക്കുട്ടി, ബന്ധങ്ങൾ) ഏറ്റെടുക്കാനും മുതിർന്നവർ പഠിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. മക്കൾ അവരുടെ കരി യറും ജോലിയുമായി തിരക്കിലാവുമ്പോൾ പ്രായം ചെന്നവർ സാമ്പത്തികമായി മക്കളെ ആശ്രയിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ഏകാന്തതയെ അതിജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കു കയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം അന്തരീക്ഷം നിരാശയും വിഷാദവും ഉണ്ടാക്കിയേക്കാം.

വാർധക്യത്തിൽ ഊർജനഷ്ടം, ആരോഗ്യക്ഷയം, സാമ്പത്തിക ആശ്രയത്വം എന്നിവ അരക്ഷിതാവസ്ഥയി ലേക്കും പരാശ്രയത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നും സംരക്ഷിക്കണമെന്നുമുള്ള ആഗ്രഹം ഉണ്ടാകുന്നു. ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തിൽ മക്കളിൽ ആശ്രയത്വമാണ് ഉണ്ടാവുന്നത്. പൗരസ്ത്യ സംസ്കാരങ്ങളിൽ എല്ലാംതന്നെ വാർധക്യത്തിൽ തണലായിരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടെ മക്കളെ ഏറെ സ്നേഹിച്ചു വളർത്തുന്ന പ്രവണതയാണുള്ളത്. പ്രായമായവർക്ക് സുരക്ഷിതത്വം (പ്രത്യേകിച്ച് വിഷമ സന്ധികളിൽ) നൽകേണ്ടത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണ്. ഒരിക്കൽ എല്ലാവരും പ്രായമാകേണ്ട വരാണ് എന്ന് നാം ഓർമിക്കേണ്ടതാണ്. വാർധ ക്യത്തിന്റെ അവസാനദശയിൽ മരണം സംഭവിക്കുന്നു. വളർച്ചയുടെ ഏതു ഘട്ടത്തിലും മരണം സംഭവിക്കാം. മുതിർന്നവരേക്കാൾ കുട്ടികളുടെ മരണം കൂടുതൽ ദുരന്തപൂർണമാകുന്നു. ചെറുപ്പക്കാരിൽ യാദൃച്ഛികമായി മരണം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പ്രായമായവർ വാർധക്യ സഹജമായ അസുഖങ്ങളാൽ മരണപ്പെടുന്നു. ഇണ യുടെ നഷ്ടമാണ് ഏറ്റവും പ്രയാസമേറിയ ഒന്നായി

പ്രവർത്തനം 4.5

ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടത്തിൽ ഉള്ളവരുമായി അഭിമുഖം നടത്തുക. ഉദാ; 20 - 35 , 35 - 60 ,60 നു മുകളിൽ ഉള്ളവർ എന്നിവരുമായി

a. അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന മാറ്റങ്ങൾ.

b. അവ അവർക്ക് എങ്ങനെ അനുഭവപെട്ടു എന്നിവ ചോദിക്കുക. ഓരോ പ്രായക്കാരുടെയും അനുഭവങ്ങൾ താരതമ്യം ചെയ്യുക.

മാറുന്നത്. മരണശേഷം ബാക്കിയാകുന്ന ഓർമ്മകൾ, എകാന്തയോട് പൊരുത്തപ്പെടാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ, വിഷാദം, സാമ്പത്തികനഷ്ടം, ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നു. വിഭാര്യരേക്കാൾ കൂടുതൽ വിധവളാണുള്ളത്. കാരണം സ്ത്രീകൾ കൂടുതൽ കാലം ജീവിക്കുകയും തന്നേക്കാൾ പ്രായം കൂടിയവരെ വിവാഹം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ മക്കൾ, പേരക്കുട്ടികൾ, സുഹൃത്തുക്കൾ, എന്നിവരിൽ നിന്നെല്ലാം ലഭിക്കുന്ന പിന്തുണയാണ് ഇണയുടെ വേർപിരിയലിൽ നിന്നു കരകയറാൻ സഹായിക്കുക.

ഓരോ സംസ്കാരത്തിലും മരണത്തെ വ്യത്യസ്ത രീതിയിലാണ് കാണുന്നത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഗോണ്ടുകളുടെ (Gond culture) വിശ്വാസപ്രകാരം, മരണമെന്നത് പിശാചിന്റെ വിധിയാണ്. മഡഗാസ്ക്കറിലെ Sin (Tanala) സംസ്കാര പ്രകാരം, പ്രകൃതിശക്തികളാണ് മരണത്തിന് ഹേതുവാകുന്നത്. ഈ പാഠഭാഗത്തിൽ നിങ്ങൾ വായിച്ചവ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിലെ വളർച്ചയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളെ കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു.

പ്രധാന പദങ്ങൾ (Key terms)

കൗമാരം, അനിമിസം, അടുപ്പം, സെഫലോകോഡൽ ട്രെൻഡ്, വളർച്ച, സ്വയം കേന്ദ്രീകൃത മനോഭാവം, പരിണാമം, ലിംഗബോധം, അസ്തിത്വം, പക്വത, ആർത്തവം, മോട്ടോർ വളർച്ച, ഫീനോടൈപ്പ്, വസ്തുസ്ഥിരത, വ്യക്തിത്വം, ഗർഭാവസ്ഥ, പ്രാഥമിക ലൈംഗിക സവിശേഷതകൾ, പ്രോക്സിമോ ഡിസ്റ്റൽ ട്രെൻഡ്, കൗമാരം, പ്രതികരണങ്ങൾ, പ്രായപൂർത്തിഘട്ടം, ദ്വിതീയ ലൈംഗിക സവിശേഷതകൾ, സെൻസറി മോട്ടോർ ഘട്ടം, ടെറാടോജൻസ്.

സംഗ്രഹം (Summary)

- മാതാവിന്റെ പോഷകാഹാരക്കുറവ്, മരുന്നുകളുടെ ഉപയോഗം, രോഗങ്ങൾ എന്നിവ ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിന്റെ വളർച്ചയെ ബാധിക്കുന്നു.
- ചലനാത്മക (Motor) വളർച്ച സെഫാലോകോഡൽ (Cephalocaudal), പ്രോക്സിമോ ഡിസ്റ്റൽ ട്രെൻഡ്സ് (Proximodistal trends) എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രാരംഭ മോട്ടോർ വളർച്ച എന്നത് പക്വതയെയും പഠനത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.
- കുട്ടിയെ വളർത്തുന്നതിലുള്ള സാംസ്കാരിക വ്യത്യസ്തത, കുട്ടിയും സംരക്ഷകനും തമ്മിലുള്ള അടുത്ത ബന്ധത്തെ ബാധിക്കുന്നു.
- പിയാഷെയുടെ കൊഗ്നിറ്റീവ് വളർച്ചാ സിദ്ധാന്ത പ്രകാരം, സെൻസറി മോട്ടോർ (Sensory motor) വളർച്ചയിലെ പ്രധാന സവിശേഷത സാവധാനത്തിൽ കുട്ടി വസ്തുക്കളുടെ സ്ഥിരത മനസ്സിലാക്കുന്നു എന്നതാണ്. പ്രീ ഓപറേഷനൽ ഘട്ടത്തിൽ (Preoperational stage) ചിന്തകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന കേന്ദ്രീകൃത മനോഭാവം, സ്വയംകേന്ദ്രീകൃത സ്വഭാവം എന്നീ ന്യൂനതകൾ കാണപ്പെടുത്തുന്നു.
- കോൺക്രീറ്റ് ഓപറേഷനൽ ഘട്ടത്തിൽ, മാനസികപ്രതീകങ്ങൾകൊണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ള കഴിവു നേടുന്നു. ഫോർമൽ ഓപറേഷനൽ ഘട്ടത്തിൽ കൃത്യവും യുക്തിപൂർവവുമായ ചിന്തകളുണ്ടാകുന്നു.
- കോൾബെർഗ് പറയുന്നതു പ്രകാരം, ധാർമികവളർച്ചയ്ക്ക് ഒരാളുടെ പ്രായവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളാണുള്ളത് അവയെ നിർണയിക്കുന്നത് അയാളുടെ തന്നെ കൊഗ്നിറ്റീവ് വളർച്ചയാണ്.

- പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നതോടെ വളർച്ച വർധിക്കുകയും പ്രത്യുൽപ്പാദനശേഷി കൈവരിക്കുകയും ദ്വിതീയ ലൈംഗിക സവിശേഷതകൾ വികസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എറിക്സന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, സ്വന്തം വ്യക്തിത്വം ഉണ്ടാക്കുക എന്നതാണ് കൗമാരത്തിന്റെ പ്രധാന വെല്ലുവിളി.
- യൗവ്വനത്തിലെ വ്യക്തിത്വവളർച്ച സ്ഥിരതയും അതോടൊപ്പം തന്നെ മാറ്റങ്ങൾക്കും വിധേയമാണ്. കുടുംബബന്ധങ്ങളിലെ മാറ്റങ്ങൾ, വിവാഹവുമായുള്ള പൊരുത്തപ്പെടൽ, രക്ഷിതാവാകുന്ന ഘട്ടം, കുട്ടികളുടെ വളർച്ച എന്നിവയൊക്കെയാണ് മുതിർന്ന ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന മാറ്റങ്ങൾ.
- പ്രായമനുസരിച്ച് ഉണ്ടാകുന്ന ശാരീരികമാറ്റങ്ങൾ കാഴ്ചശക്തി, ഓർമശക്തി, മസ്തിഷ്കാവബോധം എന്നിവയിലും പ്രകടമാവുന്നു.

അവലോകനച്ചോദ്യങ്ങൾ (Review Questions)

1. എന്താണ് വികാസം? ഇത് എങ്ങനെയാണ് വളർച്ചയിൽനിന്നും പക്വതയിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നത്?
2. വളർച്ചയുടെ വിവിധ ജീവശാസ്ത്രപരമായ ഘട്ടങ്ങളുടെ വീക്ഷണം വിശദമാക്കുക.
3. ഏതൊക്കെയാണ് വളർച്ചയിലെ പ്രക്രിയകൾ? ഉദാഹരണസഹിതം വിശദമാക്കുക.
4. കുട്ടിയുടെ ചുറ്റുപാടിന് അവന്റെ/അവളുടെ വളർച്ചയിൽ പ്രധാന പങ്കുണ്ട്. ഉദാഹരണസഹിതം നിങ്ങളുടെ ഉത്തരം സാധൂകരിക്കുക.
5. സാമൂഹിക - സാംസ്കാരിക ഘടകങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് വളർച്ചയെ സ്വാധീനിക്കുന്നത്?
7. ബാല്യകാലത്തിൽ രൂപപ്പെടുന്ന അടുപ്പം (Attachment) കൂടുതൽ കാലം നീണ്ടുനിൽക്കുന്നു. നിത്യജീവിതത്തിലെ ഒരു ഉദാഹരണസഹിതം വിശദമാക്കുക.
8. എന്താണ് കൗമാരം? സ്വയംകേന്ദ്രീകൃത മനോഭാവം (Egocetnrism) വിശദീകരിക്കുക.
9. കൗമാരത്തിൽ വ്യക്തിത്വം രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ എന്തെല്ലാം? ഉദാഹരണസഹിതം സാധൂകരിക്കുക.
10. യൗവ്വനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഒരു വ്യക്തി നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികൾ എന്തെല്ലാം?

പ്രോജക്റ്റ് ആശയങ്ങൾ (Project Ideas)

1. നിങ്ങളുടെ 2-3 വർഷത്തെ അനുഭവങ്ങൾ ഓർത്തുനോക്കൂ. രക്ഷിതാക്കളുമായി പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? എന്തൊക്കെയായിരുന്നു പ്രശ്നങ്ങൾ? എങ്ങനെയാണ് അവ പരിഹരിച്ചത്? നിങ്ങൾ ആരോടൊക്കെ സഹായം തേടിയിട്ടുണ്ട്? നിങ്ങളുടെ ഉത്തരങ്ങൾ സഹപാഠിയുടേതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുക. ഏതെങ്കിലും സാമ്യങ്ങൾ ഉണ്ടോ? നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു നന്നായി പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും എന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ?
2. 4-7 വയസ്സിനിടയ്ക്കുള്ള ഒരു കുട്ടിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഒരു സ്ക്രിപ്റ്റ് ഉണ്ടാക്കി കൂട്ടുകാരുമൊത്ത് കളിക്കുക. കൗമാരക്കാരുടേതായ മറ്റൊരു സ്ക്രിപ്റ്റും ഉണ്ടാക്കുക. ഇവ എങ്ങനെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു? നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാർ ചെയ്ത വേഷങ്ങൾ എങ്ങനെ പരസ്പരം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?